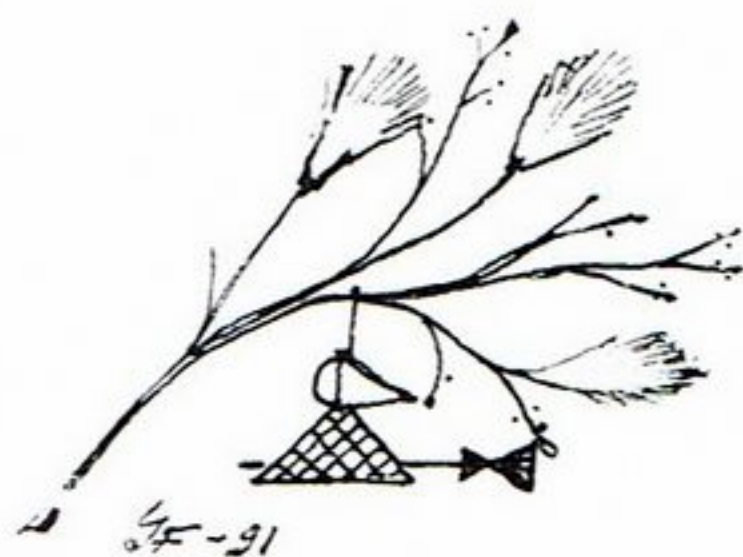

SVETT-

BLADET

UTGIVET AV

VÅREN 2001

”Visste du att det nummer av **SVETTBLADET** du just nu håller i handen är det 56:e numret designat av **Björn Fransson**. Livligt påhejad av hela sin familj och alla oss andra i **VISBORGS OK** hade Björn med julnumret år 2000 ensam svarat för 20 års dokumentation av vad som varit viktigt för oss VOK-are. Vi hurrar och tackar och hoppas på fortsättning ett tag till” (Kaj Wirén). Men **SVETTBLADET** har även en historia före år 1980. Läs mera om denna inne i tidningen.

SVETTBLADET

Mer eller mindre officiellt organ för
Visborgs Orienteringsklubb.

Utkommer två till tre gånger per år,
dock oftast under våren och till jul!
Upplaga: Cirka 250 ex = 1 ex/familj!

HUVUDREDAKTÖR (och ansvariga
utgivare):

Familjen Björn o. Gunnel Fransson,
Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY.
Tel/fax: 0498/264568.

E-post: bjorn@mail11.calypso.net

REDAKTÖRER:

Kommittéledare och alla andra som
blivit ombudda att skriva eller som
på alldeles eget initiativ skriver
något. Välkomna med bidrag!

GÖRANDEN OCH LÅTANDEN!

av Göran Lindström

Jag börjar med att tacka för förtroendet jag fått av våra medlemmar att även kommande år leda föreningens styrelsearbete. Som jag skrivit tidigare är det inte jag som står för det stora arbetet i föreningen. Det är alla ledamöter i kommittéerna som utför detta.

Årets skidsäsong

Som vanligt, måste jag säga, blev årets skidsäsong i princip noll och intet. Den började så lovande med snö på julafton och med en härlig juldag med ganska stora mängder av snö. Jag var då själv ute på promenad i vår vackra stad Visby och upplevde julmotiv överallt. Tog massor av bilder för att komma ihåg hur det kan se

ut på vintern. Det blev då också några dagars god skidåkning vid VOK-stugan.

Snön försvann dock ganska omgående och nästa omgång snö kom precis till sportlovet. Det blev en härlig sportlovsvecka med massor av besökande till vår klubbstuga. Själv jobbade jag i skiduthyrningen sista lördagen och söndagen på lovet. Det blev nästan oförglömliga dagar. Båda dagarna var det jättemycket folk, både i spåren och som hyrde skidor av oss. Jag tror det måste varit rekord i skiduthyrning båda dagarna. Hela vårt bestånd av utrustning var uthyrt, och helt rent i facken vissa tider. Vi hade till och med förväntansfulla skidåkare som satt och väntade på att lämplig utrustning skulle lämnas tillbaka, så att de fick ta den och dra ut i spåren.

Det var inte bara god snötillgång under sportlovsveckan det var också minusgrader, vilket innebar att det var både lättvullat och bra före. Bättre propaganda för skidsporten kunde vi inte få!

Succé för skiduthyrningen

Jag får passa på att tacka alla våra medlemmar, som ställde upp under veckan och gav service åt alla sportlovsfirare i spåret. Framförallt skiduthyrningen gav ett gott och välbehövligt tillskott i vår kassa. Hoppas också att våra politiker i kommunen tog åt sig av våra fina service åt alla ungdomar som kunde komma ut i spåren. Jag noterade bl.a. att ett av våra kommunalråd var inne och hyrde skidor och testade spåren. Vi måste i framtiden få mer ekonomiskt stöd om vi ska kunna fortsätta med att hålla den höga standard vi har vid VOK-stugan.

Jag kan inte låta bli att tänka på allt det frivilliga arbete vi utför vid vår klubbstuga och de fina spår vi erbjuder allmänheten utan kostnad för dem. Jämför detta med vad som erbjuds allmänheten vid t ex ishallen, och där det mesta arbetet utförs av kommunanställda funktionärer.

"Om du tänker för länge på nästa steg, kommer du att tillbringa resten av livet stående på ett ben" (Kinesiskt ordspråk)

Orienteringssäsongen

Det är nu bara några veckor kvar till årets säsongstart i orienteringen. Det ska bli spännande att följa våra duktiga ungdomar. Vi har ett stort gäng duktiga tjejer som nu satsar på att delta i årets Tiomilätävling med två lag. Jag håller tummarna för er och uppmanar samtidigt grabbarna att satsa på samma sätt.

Vidare har vi haft de första mötena angående våra kommande större evenemang, som är 3-dagars nästa år och riksmästerskapen för veteraner år 2003. Dessa evenemang kräver att vi i stort sett mangrant ställer upp, så de flesta av klubbens medlemmar kommer att få höra av våra huvudfunktionärer framöver. Vi får inte heller glömma årets evenemang - de kräver också att vi ställer upp, så att vi på sedvanligt bra sätt kan genomföra dem.

Slutar med att tillönska alla våra aktiva orienterare en bra säsong. LYCKA TILL i Ert tävlande!

GÖRAN LINDSTRÖM, ORDF.

VOK-NOTISER

*** Många Göran! ***

Nyligen kom resultatet av en undersökning om vilka som besätter toppbefattningarna i de 500 största företagen i Sverige. Ser vi på könsfördelningen så är det 97% män och 3% kvinnor. Där emot bär 6% av alla toptjänstemännen namnet **Göran**. VOK-styrelsen bestod år 2000 av 4 personer. 3 av dessa var män (75%) och 2 av dem hette Göran (50%). Är det kanske anledningen till att 2001 års styrelse består av 50% kvinnor och att antalet Göran är reducerat till en - men vilken en!

*** Silvas Walkmeter Larm ***

Walkmeter Larm ger dig kontroll på joggingturen eller promenaden. Fästs i byxlinningen eller livremmen. Antal

steg, tillryggalagd distans, klocka, stoppur och kaloriförbrukning. Dessutom ett högljutt överfallslarm. Ett multiinstrument som ger dig extra trygghet. Batterilängd ca 1 år. Vikt 54 gram. Cirkapris: 299:- Något för WOK-Cup?

*** Bästa ungdomsledare i VOK ***

Vandringspriset till bästa ungdomsledare 2000 tilldelades **Lena Nyström** för mångårig insats i ungdomsarbetet. Här finns många kända VOK-namn förut!

*** Multinavigatör
- inte bara en GPS ***

Det har aldrig varit lättare att hitta tillbaka! Intelligent navigering med elektronisk kompass. Navigera i flera veckor - inte bara timmar. Höjdmätare (om ni skulle hamna på soptippen!), väderförutsägelser (om ni skulle hamna i Buttle!), barometer (om ni skulle hamna någon annanstans!). Unikt - interaktivt! Neoprenfodral. Byggt för att fungera bra även under svåra förhållanden (i Akeback!). Cirka-pris: 4775:- För ytterligare information, se Silvas hemsida: www.silva.se.

"Gammal häst finner vägen bäst" (Norskt ordspråk)

VISBORGS OK STYRELSE OCH KOMMITTÉER 2001

Så här ser listan över alla de som ska styra och ansvara för VOK:s olika verksamheter under 2001 ut (enligt beslut på årsmötet 2001-01-27):

STYRELSE:

Ordförande: Göran Lindström, tel 217519

V.ordf.: Kaj Wirén, tel 213719

Sekr.: Gunnel Fransson, tel 264568

Kassör: Ulla Hörlin, tel 277901

Orienteringskommitté:

Kaj Wirén, sammankallande, tel 213719

Stefan Hellström, tel 277808

Anki Hallström, tel 277672

Skidkommitté:

Rolf Pettersson, sammankall., tel 296991

Ylva Jacobsson, tel 218141

Göran Bergfästh, tel 277684

Träningskommitté:

Rolf Malmros, sammankall., tel 218635

Ingrid Danielsson, tel 215942

Gunnar Alvæus, tel 219357

Stefan Persson, tel 217598

Ungdomskommitté:

Gurli Hörnell-Rondahl, samm.: tel 213729

Aina Österdahl, tel 278971

Robert Gustavsson, tel 248100

Ida Bengtsson, tel 248139

Ingrid Eneqvist, tel 276209

Anläggningskommitté:

Anders Ardin, sammankall., tel 216333

Svante Ekvall, tel 279142

Gunnar Hallström, tel 277672

Börje Olsson, tel 264393

Klubbservice:

Anders Ohlsson, sammank., tel 271207

Iris Carlsson, tel 284664

Yvonne Bengtsson, tel 248139

Sven Uddin, tel 248542

Birgitta Ekvall (VOK-Shopen), 279142

Björn Fransson (Svettbladet), 264568

Valberedning:

Ingela Uddin, sammankall., tel 248542

Hasse Matthing, tel 212044

Hasse Mellqvist, tel 277939

Revisorer:

Olle Gardell, sammankall., tel 271827

Olle Östensson, tel 219391

Bo Magnusson, suppleant, tel 276309

Så här glad blev **Ulla Hörlin** när hon fick förnyat förtroende som kassör i VOK! Eller är det kanske glädje över den röda rosen?

Den här listan kan lämpligen användas som telefonlista på skrivbordet!

Klubbens officiella adress är: **Visborgs Orienteringsklubb (VOK)**, Box 1245, 621 23 VISBY.

VOK-stugans telefonnummer är inte alltid lätt att hitta i telefonkatalogen: **26 11 62**. Vår vaktmästare och "allt-i-allo" **Sören Thulin** kan även nås per mobiltelefon: **010 - 696 30 22**.

VOK PÅ INTERNET:
go.to/visborgsok
MAIL TILL WEBMASTER HELGE:
helge@mail11.calypso.net

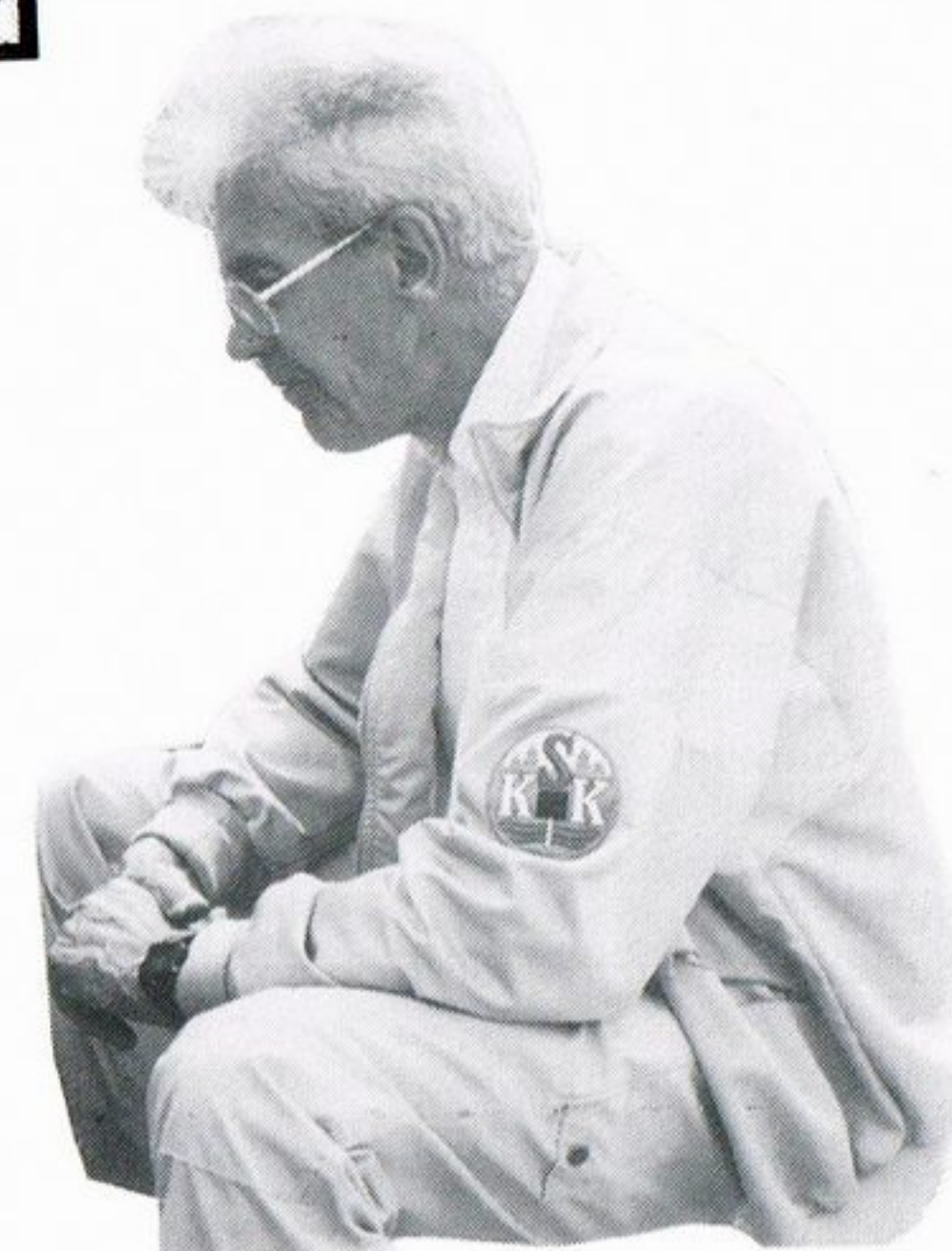
STURE LARSSON - EN I ETT AV VOK:S MÅNGA KOMPISGÅNG

av Björn Fransson

Tänk vad viktigt det är med sammanhållning i en klubb! Ett bra sätt att hålla samman, är att bilda smågrupper/underavdelningar av klubbmedlemmar med samma intresse, kön, ålder, bakgrund eller vad det nu kan vara. De små grupperna kommer att fungera som ett slags "frimureri", där varje enskild medlem som en av sina uppgifter har att se till att alla övriga ställer upp och håller sig kvar i gruppen.

Många smågrupper i VOK

VOK är på sätt och vis uppbyggt av många sådana grupper, alla med olika mål och med olika, men inom gruppen väldigt lika, intressen. En av dessa är **ungdomsgruppen**, som av tradition är en viktig och nödvändig VOK-del, som har gjort att många av våra ungdomar stannat kvar i klubben, långt efter det att de slutat orientera och kanske inte ens längre befinner sig på Gotland. En uppföljare till denna kan man säga att **tiomilagänget** har varit (eller kan man säga "är"? - jag vet i skrivande stund inte om VOK ställer upp med något herrtiomilalag i vår). Deras gemensamma nämnare har varit just "Tiomila" och kanske också "25-manna". **"WOK-cupen"** är en ganska unik företeelse i gotländsk orientering. Tänk vad den har betytt mycket för att hålla kvar "gubbarna" i tävlingsklasserna! **"VOK-Tjejerna"** har av och till sina egna aktiviteter och säkert lockar dessa

till att även de som inte är så tävlingsinriktade stannar kvar i klubben.

Träffas och träna som livsform

Slutligen har vi då en grupp av VOK-gubbar och d:o gummor, som verkligen har gjort "träffandet" och "träning" till en livsform - en del av varje enskilds vardag, som knappast någon av dem kan vara utan. Tänk er att denna grupp träffas tre gånger (!) i veckan, året runt, och dessutom tävlar med och mot varandra varje helg - utan att tröttna! De har helt enkelt väldigt trevligt tillsammans och "kittet" som håller det hela ihop är det gemensamma välbefinnandet före, under och efter träningen!

Bengt Söderlund är "härförare"

Egentligen kretsade det hela kring **"Mankan"** i början och man var inte så många i gruppen, men man träffa-

"Framgångens hemlighet är att aldrig släppa målet ur sikte"
(Benjamin Disraeli)

des då, lika regelbundet som nu (se artikel i **Svettbladet julen 1994**). När Mankan började bli trött övertogs initiativet av andra, och nu tycks det vara **Bengt Söderlund**, som fungerar som någon slags "härförare". Det är ofta han, som hänger ut de snitslar, som betecknar kontrollerna i skogen. När han gjort det, så springer alla sina banor, den ena vägen antingen måndag eller onsdag, och sedan tar man banan baklänges nästa gång. Lördagsträningen är numera densamma som VOK:s vanliga träning. Man håller oftast till vid VOK-stugan, där man kan duscha och för- och eftersnacka, men ibland drar man ut banorna till Hejdeby, Kinner eller MKG. Det är för övrigt inte alltid som snitslarna hamnar alldeles rätt, men vad gör väl det? Då får man bara mer att snacka om efteråt – och Bengt kan minsann försvara sig! Stommen i gruppen utgörs av **Ewy Hörnell, Elisabeth Kimell, Gunnel Lundqvist, Sture Larsson, Kaj Wirén** och ovan nämnde **Bengt**. Dessutom har gruppen utökats med ett glatt och träningsvilligt pensionärs gäng, som sällan missar en pass: **Nisse Hallgren, Folke Lindgren, Börje Ohlsson** och **Stig Lindskog**. Ibland tillkommer det någon från andra klubbar och det ser man bara som ett extra motivationstillskott.

Sture – medlem och upphovsman till tre generationer Larsson

Den här artikeln skall egentligen handla om en av de mest aktiva i denna härliga "klan" av VOK-are, nämligen **Sture Larsson**, så nu går vi över helt och hållet till honom. När jag skulle ringa upp honom med hjälp av medlemsförteckningen, fick jag titta till en extra gång. Där står ju också allas födelsenummer och Stures fick mig att höja på ögonbrynen: 1927! Han fyller

alltså 74 år i juli, men ser ut som och tränar som en medelålders H45:a! Han kommer till intervjun iförd en jacka, som han fick vid "Tröjfesten" 1999, och den är verkligen del av en unik händelse: *Tre generationer Larsson stod framme och tog emot var sin jacka för att var och en av dem vunnit sina klasser i årets serietävlingar! Snacka om familjedominsans! De övriga är sonen **Göran** och barnbarnet **Lisa**, båda tävlande för SOK Svaide. Hur det blev Svaide och inte VOK för dem, tar vi litet senare i artikeln!*

DM – stor händelse i Norrlanda

1941 utspelade sig en stor händelse i Stures hemsocken Norrlanda. Det var DM i orientering och målet var förlagt någonstans i socknen. Den då 14-årige Sture var naturligtvis på plats och blev imponerad och mycket sugen på att själv vara med i denna, som han tyckte, fantastiska sport. Det dröjde dock fram till 1944 innan han tävlade för första gången (orienteringen var ingen ungdomsidrott på den tiden, utan man fick börja tävla först som äldre junior!) och då gjorde han det med besked: Han vann nämligen Norrlandas KM i orientering! Det fanns bara en bana och den var så lång, att han vara nära på att kollapsa, men vad gjorde det? Han vann och det blev startskottet till en lång OL-karriär, som inte kommer att avslutas på många år ännu.

Polis och god skytt

1949 var Sture färdig som polis och fick en tjänst i Slite. Det var mycket jourarbete för en ensam polis på en sådan liten ort, så orienterandet fick bli vid de tillfällen då han var ledig. Han hade dessutom en annan hobby, nämligen skytte, där han framgångsrikt tävlade både i pistol, gevär och k-

pistol. Den träningen skulle också ha sin tid, även om mycket av både den fysiska konditionen och skyttet ingick i tjänsten. Han såg dock till att han alltid var med på DM-tävlingarna och på Korpen (på senare tid gärna i familjeklass med frun **Berit** och något av barnen). Ett 15-tal DM-tecken individuellt och i budkavle har det blivit under åren. Fastlands-DM, bland annat i Västervik, blev dock aldrig någon succé för Sture. Han tvingades bryta! Lika illa gick det på Veteran-SM 2000. Trots att det inte brukar gå så bra på fastlandet, så åker familjen nästan varje sommar till 5-dagars – det har blivit 10-talet gånger hittills!

Så här ser det oftast ut efter väl genomförd OL-tävling – en fika och glatt eftersnack med frun **Berit**.

För Göran blev det SOK Svaide

Så var det det här med SOK Svaide! När sonen **Göran** blev en 14-15 år ville Sture ha med honom på någon bra fysisk aktivitet, och inget var naturligare än att ta med honom till VOK-stugan och överlämna honom till Bengts trygga orienteringsfostran. Det resulterade bland annat i att han sprang flera 10-mila för VOK. Hans, liksom systerns, **Inger (Norrman)**, intressen låg

dock mera åt långdistanslöpning, så Görans "riktiga" OL-karriär kom inte igång förrän hans egna barn började bli så stora, att han ville ha med dem i OL-skolan. SOK Svaides OL-skoletider passade dock bättre för den unga familjen, som var mitt uppe i arbetskarriärer och egna hembyggnad. Därmed gick VOK miste om flera duktiga talanger, förutom pappa Göran och mamma **Ann-Britt**, nämligen döttrarna **Emma** och **Lisa**.

Klipper och klistrar

Vad gör då Sture mera som pensionär, förutom att han tränar på heltid? Jo, han klipper! De senaste åren har han övertagit Mankans syssla som ansvarig för VOK:s klippböcker. Det är faktiskt både en viktig, intressant och dessutom krävande sysselsättning. Han klipper allt om alla VOK-are i alla tidningar han kommer över och också allt om orientering, som har någon gotlandsanknytning. Dessutom har han två hus att sköta om och är synnerligen aktiv i en tomtägareförening. Som gammal polis är han som "klippt och skuren" för uppgiften att vara parkeringsvakt vid våra stora tävlingar. Några gånger har han också tagit på sig tävlingsledaruppgifter vid våra DM-arrangemang.

"Orientering är mitt sätt att leva!"

"Orientering är ett sätt att leva – det är i alla fall mitt sätt", avslutar Sture vår intervju och ger sig ut på ett ny träningsbana tillsammans med sitt stora och ständigt växande, härliga orienteringskompisgäng!

"Man kommer aldrig först om man går i andras fotspår" (okänd tänkare)

Foto:
**Hasse
Matthing**

VOKSTUGAN I VINTERSKRUD

av Anders Ardin (för stugkommittén)

På något sätt har jag förstått att dom högre makterna vill att vi skall åka skidor. På något annat sätt kan jag inte förklara att vi fått två fantastiska perioder, båda oerhört "vältimade" till skolen.

Först får vi en väldigt vacker julhelg med ett ymnigt snöfall på julnatten och sedan en vecka med skidföre. Att vi sen får ett sportlov, med VOK stugan i sin vackraste vinterskrud, med två helger i sol och snö, är en nåd vi bara stilla kunnat bedja om.

Tusen besökare varje söndag?

Sportlovssöndagarna var helt fantastiskt välbesökta med ett totalt parkeringskaos, utan en enda arg bilist. Min bedömning är att vi hade bortåt tusen besökare varje söndag.

Valla överallt!

Stugvärdarna har haft ett styvt jobb med att servera korv, kaffe m m inne i

stugan, hyra ut skidor, prova, valla och ge goda råd. Stundtals var vartenda skidpar vi ägde ute och gick i spåren. Själv stod jag inne i vallaboden i ett par för stora kängor medan mina privata skidor hade gått ut som sista par.

Jag kommer ihåg **Mankans** ord för några år sedan, när han stod med valla upp till armbågarna: "När jag hade vallat hela dagen, så jag hade valla över hela kroppen, utom på ett ställe. Nu har jag varit på toaletten, så nu har jag det överallt".

Belöning med råge

Jag fick belöningen för allt vallande och allt arbete med råge av den sista Mamman, som kom tillbaka med sina barn, en bra stund efter den sista utsatta tiden för återlämnande. Hon bad om ursäkt för att hon var sen, men ungarna ville inte sluta. Hon sa bara: "Tack så hemskt mycket för lånet av skidorna... och tack för att ni finns!" Vi hann till och med köra ett KM på skidor. 11 startande var vi, och vi slog Östergänningarnas KM med en startande. **Helge** och jag ställde upp, så dom andra fick några att slå.

"Om du inte tar hand om din kropp, var ska du då bo?" (Peggy Ayala)

Stugkommittén planerar

Vi i stugkommittén jobbar oförtrutet vidare med att försöka sätta våra slitna dusch- och bastuutrymmen i stånd. Det är ett drygt och mycket dyrbart projekt vi har framför oss. Vi har planer på en helrenovering med en ny ventilationsanläggning, nya vvs-installationer och framförallt har vi planer på att kakelsätta båda utrymmena från golv till tak. Ekonomin tillåter inte att vi gör allt i ett svep. Det är en investering på över 300 000 kronor! Kommunen har inför budgetåret gett oss ett investeringsbidrag på 75 000 kronor.

Vi söker oförtrutet vidare för att hitta

lösningar på det ekonomiska och hoppas på mer stöd, eftersom vi tycker att vi håller en anläggning i kommuninnevånarnas intresse och i friskvårdens tjänst, Jag är helt övertygad om att vi löser det hela under kommande år.

Fånga medlemmar!

En liten påminnelse till alla klubbmedlemmar är att fånga alla andra, som utnyttjar vår anläggning och övertyga dom om att bli medlemmar i klubben, för att stödja vår sak. Faktum är att jag såg orienterare, mitt i snön kutande, letande efter dom där rödvita tygsakerna - till fots!! - när det fanns både skidor och spår. Man undrar...

På annan plats i **SVETTBLADET** berättar VOK-ordföranden **Göran Lindström** om svårigheterna med att få in pengar till VOK:s omfattande verksamhet. Särskilt gäller det ekonomiskt stöd för att vi ska kunna fortsätta med att hålla den höga standard vi har nu vid VOK-stugan - med stuga, spår, omklädningsrum, duschar, bastu, parkeringsplats och så vidare. Han nämner också att ett av kommunalråden en dag under sportlovet var ute och hyrde skidor hos oss. Vår påpasslige fotograf var framme och förevigade **tre generationer NYPELIUS** i de för dagen perfekta VOK-spåren. Snälla **Eva**, Du kan väl tänka på den här fina dagen och VOK, när Du sitter i vårens hårda budgetförhandlingar?

"Den sum hasar kummar fortare fram än den sum rasar"
(Gotländskt ordspråk)

FAMILJEN FRANSSON FÖR FÖRSTA GÅNGEN PÅ SVETT- BLADETS FÖRSTASIDA

Text och foto: Kaj Wirén

Den 27 december 2000 var ett av de få tillfällen under fjolåret då hela **Familjen Fransson** kunde påträffas under ett och samma tak. Så det gällde verkligen att passa på och göra en familjeintervju vid det här unika tillfället. Många VOK-familjer har presenterats i **Svettbladet** de senaste 20 åren. Ett är dock säkert: Det är absolut första gången Franssons i Västerhejde figurerar både på förstasidan och på mittuppslaget. Det är verkligen på tiden

Berättelsen om hur två blev fem...

Gunnel från **VALL** och **Björn** från **KLINTEHAMN** sågs på läroverket i början av 60-talet. Båda tyckte om att gå på dans – och det dansades flitigt på den tiden. En danskväll på **BORGEN** 1963 blev antagligen den tändande gnistan.

Men så 1966 sökte **Gunnel** och kom in på sjukgymnastutbildningen i **LUND**. Hon blev en så kallad "Lufthoppa". **Björn** hade utbildat sig till lärare, utexaminerades 1966, och fick sin första tjänst i **HAVDHEM**, där han bodde i lä-

rabostaden och var fotbollstränare i **IF Hansa** på fritiden. De två turturduvorna träffades endast 2-3 gånger denna höst, vinter och vår. Det blev desto flera brev, som höll lågan vid liv. Sedan blev längtan efter **Gunnel** för svår, så **Björn** sökte och fick en lärartjänst i **ÅSTORP** under 1967/68. De unga två kunde nu träffas lite oftare.

Ville se världen

Även på 60-talet var det såväl sjukgymnast- som lärarbrist. "Se världen i **HOFORS**" och kommunen lockade med både fri resa och 1000:- i flyttningsbidrag. **Gunnel** och **Björn** gifte sig hemma på Gotland och åkte iväg. **Gunnel** fick tjänst som sjukgymnast och **Björn** som speciallärare. Det blev två år i Hofors. **Gunnel** lärde sig att åka skidor på längden och **Björn** sprang regelbundet. Men **Erik** var planerad till hösten 1970 och man började längta hem till **GOTLAND**. Eftersom det fanns lediga tjänster, så flyttade paret hem igen.

Idrottsintresset

Gunnel hade i Vall ägnat sig åt friidrott, 60 m och längdhopp. **Björn** blev

också tidigt idrottsbiten och har ägnat sig åt fotboll, bandy, ishockey, löpning och basket. I Einar Smiths bok "Möten och Minnen" finns ett foto av **IK Tjelvars** basketlag 1967. Efter semifinalvinst i DM över VAIS fick man i finalen "på moppe" av Dirken Löfgrens läroverkslag. Orienterarna N-E Jakobsson och Ingvar Hejdström fanns bland lagkamraterna.

Sina första orienteringslopp gjorde **Björn** för **IK Tjelvar**. Den sista insatsen för klubben gjorde **Björn** under 5-dagars 1977, då som presschef för Tjelvaretappen med TC vid Tjelvars grav i **BOGE**. Redan då hade dock VOK-stugan och VOK kommit in i familjen Franssons liv.

Barnen

Gunnel agerade skugga till **Erik** 1977/78, men tröttnade snart på att sitta vid mål och vänta på **Björn**, så hon började springa direktanmälsbanor. **Erik** lärde sig snabbt och blev med tiden en viktig kugge i VOK:s 10-milalag. Elva tiomila har det blivit, de flesta på start-

sträckan. År 2001 sviker **Erik** laget. En femmånaders vistelse i Sydamerika, med början i januari, är inplanerad. Två månader i **ECUADOR** för att läsa spanska, och sedan tre månader av kringflackande, med **PERU** och **Machu Pichu** som resans höjdpunkter. Orienteringskunnandet kan säkert bli till stor nytta i **BOLIVIAS** regnskogar... Ha en god tur och välkommen åter till tiomilagänget 2002!

1991 var **Erik** snubblande nära att ta hem GT:s Mästartröja. **Erik** snöt **Natt-DM** framför näsan på **Ronny Liljegren**, som skulle ta sitt tionde. Lång-DM i **STENKYRKA** blev avgörande. Många VOK-are stod och höll tummarna för **Erik** den gången. Först kom **Erik**, men **Lövgren** var efternamnet. **Bro OK** hade slagit till igen.

Erik är särbo med **Stina**, som är doktorand vid kulturgeografiska institutonen i **UPPSALA**. **Stina** orienterar inte, inte än i varje fall. Intresset för geografi och kartor förde **Erik** till kartritningsutbildning i **OLOFSTRÖM**. Idag är **Erik** kulturgeograf och arbetar på T-kartor (Turism/Telegraf). Han har bl a designat telefonkatalogkartorna i Mälardalen och i Göteborg, Malmö, Stockholm och Visby.

Olov då? Ja, han var inplanerad, precis som **Erik**. Bröderna har till och med samma födelsedatum, för säkerhets skull – den 14 oktober. **Olov** är pappa till **Adrian** som fyllde två år i mars. **Olov** och **Pernilla**, som är sjuksköterska, väntar tillökning i april. **Olov** är den förste i Franssonklanen, som åkt Vasaloppet, i Öppet Spår. Det gjorde han förra året på **Stefan Perssons** gamla skidor. Se artikel i Svettbladets vårnummer 2000!

"Att förlita sig på sig själv är att fördubbla sin förmåga" (Anonym)

"Den som inte hoppas på att vinna, den har redan förlorat"
(Spanskt ordspråk)

nya

Olov tävlade ett tag i orientering för **Snättringe**, men har trappat av något. Nu siktar han på nytändning och en plats i VOK:s tiomilalag. Träna på, Olov - du behövs! Olov är ambulansförare vid Falcks i **FARSTA**, men funderar på att ägna sig åt Desk Top Publishing =design, eftersom man i framtiden kommer att kräva att ambulansförarna även har sjuksköterskeutbildning.

Och så var det **Helge** - ej planerad från början. Sladdbarnet gick Ellinjen på Säve och jobbar nu helgskift på **FLEX-TRONICS**. Därför ser vi Helge mera sällan på våra helgtävlingar numera, men han missar ogärna en tisdagsträning. Datorer är Helges stora passion. VOK:s hemsida, vårt ansikte utåt, sköter Helge på ett föredömligt sätt. Vi till och med värvar nya medlemmar genom att ha en ständigt uppdaterad hemsida! Helge vill gärna ha idéer för att göra designen ännu bättre.

Design och musik

Design visar sig vara en sida som alla i familjen gärna odlar, vid sidan av den dagliga kampen för brödfödan. Mamma Gunnels målartalang har fortplantats till barnen - liksom musikintresset. Gunnel har sedan länge varit trogen

körmedlem i "Allmänna sången" och tog även pianolektioner som ung. Tonsäkerheten och pianospelet hör med säkerhet ihop. Björn försökte sig på dragspel i sin ungdom. Erik spelade trumpet, Olov saxofon och Helge trummor. Frågan är nu bara: "När får vi höra Familjebandet spela?"

Miljö och politik

Diskussionen blir livlig när den oundvikliga frågan om miljö och politik kommer upp. Det märks tydligt att alla fem anser miljöfrågorna som mycket viktiga, något vi nog alla kan hålla med om. Det svenska miljöpartiet bildades 1980, inför ett förestående val. Dan Bergström, präst i Västerhejde, och Hans Dahlström, militär i **BOGE**, kallade samma år till ett uppropsmöte på **BORGEN** och där bildades Miljöpartiet på Gotland. Alltsedan dess har Björn varit aktiv i Miljöpartiet, men han vill gärna poängtera, att det är mera miljöfrågorna och mindre politiken, han intresserar sig för. Franssons har bott i Västerhejde sedan 1972. 2000 års julgran är en egen produktion, odlad på den egna tomten. En mycket vacker gran, som återvinns genom eldning i den egna kakelugnen.

Svettbladet är vår historiebok. Vi hoppas att Björn vill fortsätta att vara redaktör för denna historiska klubbtidning ännu många år. Särskilt som vi VOK-are verkar bli allt bidragsvilligare och datatekniken ju snart finns i varje hem. "Tack för en trivsamt stund tillsammans med hela familjen", säger Kaj Wirén.

Foto:
**Gotlands
Allehanda**

SVETTBLADET, HEMSIDA ELLER INFOBLAD -

eller ska vi fortsätta att satsa på alla alternativen?

av Björn Fransson

I julnumret av **SVETTBLADET** skrev jag en artikel, i vilken jag uppmanade alla VOK-are att tycka till om hur vi ska ha det med informationen till och från medlemmarna i framtiden. Jag vet inte hur många som verkligen läste artikeln, men av kommentarernas och synpunkternas mängd att döma är det bara ett fåtal.

Dock har styrelsen nu tagit tag i saken och meddelar följande i det senaste protokollet (nummer 3 - ej justerat!):

§ 22: VOK:s olika informationskanaler:

"Styrelsens önskan var att klubbtidningen **Svettbladet** skulle komma ut 2-3 gånger om året. Innehållet skulle ge en återblick av de gångna verksamheterna såsom tidigare."

Mina kommentarer: Se **Kaj Wiréns** artikel om **Familjen Fransson**, där han beskriver **Svettbladet** som en slags historiebok för VOK!

"Medlemmarna behöver göras mer uppmärksamma på VOK:s hemsida, där information snabbt kan läggas ut."

Mina kommentarer: Det är i nuläget alldeles för få som regelbundet är inne på VOK:s hemsida. Det kan vi avläsa på den räknare, som varje vecka meddelar Webmaster **Helge** hur många som letat sig fram, i genomsnitt 4 personer per dag, närmare bestämt! Vad beror detta på? "Tänkte inte på det...", "Visste inte...",

"Totalt ointressant att titta på...", "Inaktuella sidor...", "Har ingen dator..." o s v. Ja, skälen är säkert lika många som antalet VOK-are! Härmed uppmanas du att kolla själv:

go.to/visborgsok

Tala samtidigt om för Webmaster vad du tycker om sidorna. Det finns en Gästbok, som används alldeles för sällan!

Ett annat problem är att våra kommittéer inte heller har gjort hemsidan till en vana. Jag blev faktiskt uppriktigt ledsen, när jag ute i VOK-stugan hittade uppkopierade blad om olika verksamheter, som också samtidigt borde ha lagts ut på vår hemsida. För att hitta till våra verksamheter i VOK-stugan, måste allmänheten (sådana som ännu inte är VOK-are) informeras på någon annan plats.

JÄTTEVIKTIGT!

"Klubbtskicken kan göras mindre kostsamma om de som kan tänka sig att få dem via mail anmäler det tillsammans med sin mailadress. I nästa klubbtskick uppmanas de medlemmar, som kan tänka sig att ta emot kalendarier och annan information från VOK via mail, att lämna sin mailadress till Helge."

Mina kommentarer: Härmed uppmanas alla medlemmar att i ett e-mail meddela antingen **Anki**, som håller i medlemsregistret eller **Helge**, om ni kan tänka er att få information från VOK via mail i stället för med vanlig post. Detta gäller inte **Svettbladet**, som fortsätter att skickas ut per post och samtidigt läggs in som en länk från vår hemsida!

ankihallstrom@hotmail.com

helge@mail11.calypso.net

"Att misslyckas är inget annat än att lyckas med en miss" (Anonym)

nya

LIKHETER MELLAN SMÅ OCH STORA POJKAR

av Ingela Westfelt

Under hösten har jag haft förmånen att som supporter följa både det äldre och det yngre pojkången i var sin aktivitet. Trots att det kan skilja ca 40 år i ålder eller mer så är likheterna många.

I augusti var jag och **Swisse** för första gången med i VOK-gubbarna. Vårdar för utflykten var **Gunnar** och **Anita Alvæus**. Vi hade som start- och slutpunkt deras fina hus i Sandviken. De hade planerat en fin och lång promenad, som vi avverkade i etapper, med förfriskningar i pauserna. Redan vid 1:a pausen fick jag en aning om den trend, som under hösten skulle besannas.

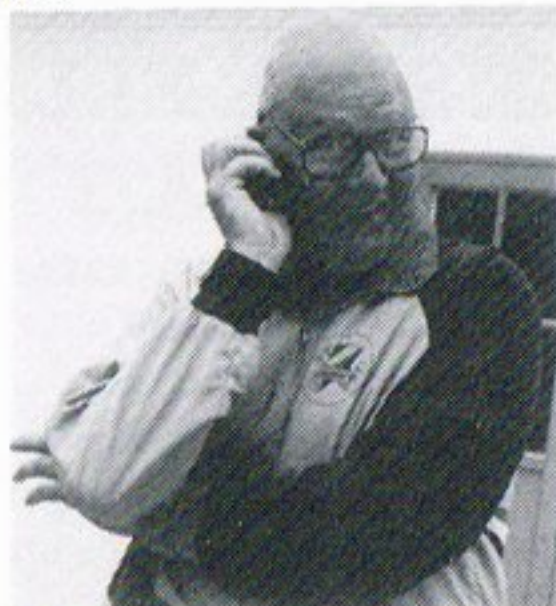
Glasögonen på marken

När **Anders Olsson** hämtade luft mellan en av sina meningar, råkade han se ned på marken, och höll då på att sätta foten rakt på ett par glasögon. Det var **Mats Dahlström**, som under vägen hade tittat närmare på något, som låg på marken och då lagt av sig dessa.

Tröjan och mobilen på vift

Vid paus nr. 2 upptäcktes det att en tröja var på vift. Troligtvis var den kvar vid rastplats 1- i en buske. Vid paus nr 3 upptäckte **Hasse Matting** att mobilen var borta. Eftersom det fanns fler till hands, ringdes numret upp. Inget svar! Men som tur var mindes han att den använts vid rastplats 1, varför

man mobilt tog sig dit och hittade de eftersökta.

Middag med regninslag

Eftersom allt nu var till rätta, avnjöt vi en god middag med regninslag, något som hörde sommaren 2000 till. Därför och därefter fick efterrätten förtäras inomhus.

Tapper kille – utan mobil och plånbok!

Det yngre gardet, fick jag förmånen att resa med till Österåker. Jag körde då en av minibussarna och fick coacha ett av lagen. Redan på båten var det dags att uppleva den manliga åkomman: En mobiltelefon på drift - igen! Nu var det **Adams** tur. Efter strukturerad ledning återfann vi den i receptionen.

Nu var det lugnt fram till kvällen. Då - en plånbok på drift! Stormarknaden, där den sist användes, kontaktades, men där fick vi inget napp. Förlusten kändes, men samme tappre kille, som nästan miste sin mobil, bet ihop och "burken" fick avsluta kvällen.

Freestyle på nätet!

Dagen därpå fick jag bli hjälten, som fann den förlorade börsen. När vi började plocka ihop, så låg den under en säng, dit den ramlat ned efter en närkamp. Tävlingarna gick bra, alla kom i mål och kom ihåg sina grejer -

VOKARE I GOF

av Anki Hallström

Under några års tid har Visborgs OK inte varit representerat i Gotlands Orienteringsförbunds styrelse. Vi vet ju att VOK:s damer, både yngre och äldre, är väl representerade som DM-medaljörer, så **Ingela** och jag tyckte att vi måste göra vårt bästa här också.

Vid GOF:s årsmöte den 10 februari valdes **Ingela Westfält-Uddin** till elitledare och undertecknad **Anki Hallström** till sekreterare.

De övriga i GOF:s styrelse är **Eric Johansson**, ordförande, **Anders Nilsson**, vice ordförande, **Rolf Westerlund**, kassör, **Marie-Louise Karlqvist**, ungdomsledare, **Frida Davidsson**, framtid/utveckling och **Kurt Löfgren**, utbildning.

Det är några fler VOK:are som jobbar i GOF: **Rolf Malmros** ingår i elitkommittén. Rolf är även rankingansvarig. **Robert Gustafsson** ingår i ungdomskommittén och **Ing-Marie Bergman**, slutligen, är sammankallande i valberedningen. Styrelsen planerar att ha sex stycken styrelsemöten under verksamhetsåret.

Heldag i orienteringens tecken i höst

En orienteringsgala (tröjfest) planeras till lördagen den 24 november. Det är tänkt att vi skall ha klubbledarträff samma dag. Det blir alltså en heldag i orienteringens tecken. Hör gärna av er om det är något ni vill framföra till GOF:s styrelse:

Anki Hallström, tel 27 76 72,
e-mail: ankihallstrom@hotmail.com
Ingela Westfält-Uddin, tel 24 85 42,
e-mail: ingela.w.u@spray.se

även om några behövde mer tid på sig än andra. När vi städade, började **Jakob** fundera på vart hans freestyle tog vägen. Den kunde ju ligga i bussen, som var kvar på tävlingen. När vi blev klara med städningen, gick killarna en sväng och tänk...! På tennisplanen hängde en freestyle på nätet! Min teori om att fastlänningar (läs: 08:or eller 99:or) har mer kli i fingrarna än landsortsbor försvann totalt.

"Första städgänget": **Anton, Jakob, Jobbjörn Adam, Jeanette, Emma** och **Kajsa**. Foto: **Ingela**

Manlig ägare utan duschcrème

Efter en sista koll, när stövlar och skor fann sina ägare, var det äntligen dags för hemfärd. Efter en magnifik pizzeria med servicekänsla i Nynäshamn, kom vi ombord på båten. Båtresan blev lite gungig och många knoppade in en stund, medan andra hade energi kvar att ge.

Efter tack och kramar på kajen var det dags att plocka ur och lämna igen bussen. Då drabbade farsoten mig igen. En påse med duschcrème och underkläder fanns kvar, och även denna gång hade den en manlig ägare.

Motto: "Det är en stor fördel att tidigt begå de misstag man kan lära något av" (Winston Churchill)

"Man kommer aldrig först om man går i andras fotspår" (Okänd tänkare) nya

SVETT-BLADET PÅ DET GLADA 70-TALET

av Anders Runander, Trosa (och
fortfarande medlem)

Detta skulle kunna vara en träningsrapport från Trosa. Träningsrapporter från klubbmedlemmar, som flyttat till fastlandet mer eller mindre temporärt, förekom flitigt i **Svettbladets** ungdom. Det var rapporter från Skara, Stockholm, Kopparberg, Södertälje, Uppsala, Linköping etc. De flesta handlade om misslyckade träningsförsök, drömmar om att komma tillbaka till ön som elitorienterare (i den mån man inte redan var det) eller andra intressanta förehanden på respektive ort.

Nu ska detta inte vara en träningsrapport, utan mer en återblick på det gamla, ursprungliga **Svettbladet**. Till exempel hur, när och varför tidningen startades.

Ungdomsjärngänget

Det var i det glada 70-talets början (70-talet var för oss gladare än 60-talet, för vi var då i den åldern då man börjar ha roligt?!). Vi var (och här måste jag nog räkna upp namnen på oss alla, det känns bäst så): **Gurli Hörnell**, **Christina** och **Lars-Gunnar Huldt**, **Dan Johansson (Jalmelid)**, **Anders Öberg**, **Anders Ekstrand**, **Björn Andersson**, **Lena** och **Ulla Nyström**, **Aina Österdahl**, **Staffan Roos**, **Freddie Lytholm**, **Janne Olsson** samt **Åsa** och övertecknad **Runander**. Temporärt var det nog några till, men detta var ungdomsjärngänget och vi var mellan 15-20 år, detta nådens år 1972, då vi tyckte att vi borde ha en klubbtidning.

Det hade vi hört att andra klubbar hade på fastlandet.

"Om du tänker för länge på nästa steg, kommer du att tillbringa resten av livet stående på ett ben" (Kinesiskt ordspråk)

Premiär för utgivande av "Svettbladet"

Vem som gjorde vad vid tidningens framställande är höljt i dunkel, men om man läser sid. 1 i första utgåvan, så får man en del upplysningar. Överst anges att det är: **"PREMIÄR FÖR UTGIVANDE AV "SVETT-BLADET"**. Därefter står det i faktarutan att ansvarig utgivare är Visborgs OK:s ungdomssektion, årg. -72. 1:a sidan är gjord av: Anders "Rune" (övertecknad), Klagomur: hänvisas till soptippen, Lustigheter: Övriga. Vidare kunde man läsa i förordet att "författare till tidningens namn är nog **Christina Huldt**" (minnet var tydligen kort redan då).

Jubileumsblad redan första numret

Redan första numret kallades jubileumsblad, och det blev inte riktigt som redaktionen tänkt sig, bl.a. för att man inte fått in alla de bidrag som man bett om (känns det igen?). 1:a sidan ska redan nästa år tryckas på tryckeri (blev inte så) och vi planerade att skaffa en fotograf (eller sno några bilder?).

Ansökte om 5-dagars 1975

Eftersom det var en årstidning så fanns det givetvis med en årskrönika, där man bl.a. kunde läsa att vi firade **Gurli** (och **Anders Nilsson**, Bro), som blev 1971 års tröjmästare. Det var dåligt med snö, så skidframgångarna var få. På orienterings-sidan läser man mest om framgångar för bl.a. **Ulla Nyström**, **Åsa Runander**, **Gert Lundqvist**, och även undertecknad figureerar med ett par segrar (jag skrev inte detta). Gurli var naturligtvis på hugget, men det räckte inte till någon mästartröja den här gången. På den gotländska orienteringsriksdagen diskuterades om man skulle söka 5-dagars 1975. Så skedde, men det blev avslag från SOFT (1977 gick det bättre).

Jubileumstävling och Lucia

Den 12 november var det 50 år sedan första orienteringstävlingen sprangs på Gotland. Detta firades genom att arrangera en jubileumstävling på en 100.000-delskarta med ungefär samma kontroller som 1922. Tävlingen gick öster om Visby och **Lennart Nyström** och **Aina Österdahl** vann tävlingen som mest tidsenligt klädd.

Att årets Luciatåg i VOK-stugan var anorlunda, "men inget tåg kommer nog upp i klass med 1970 års upplaga", får vi också veta. Ja, minns ni 1970 års Luciatåg, med **Danne Johansson (Jalmelid)** som förse-nad Lucia, killar som tärnor, flickor som stjärngossar, och texter som inte var av denna värld (men roliga)? Och det kom ingen snö under hela december och det var även snöfritt i januari.

Avtal om "Värstingkompassen Silva"

VOK hade avtal med både Smulsen och Sport-City, och hos den senare kunde man köpa ett par Kompassrosen (OL-skor) för 40:-! Värstingkompassen, Silva, Typ 1 (med stegräknare) kostade hela 45:-! För mig, som ändå var med, låter det som rena 40-talet. **Anders Ekstrand** och **Björn Andersson** skrev ett underhållande

"Framgångens hemlighet är att aldrig släppa målet ur sikte" (Benjamin Disraeli) nya

kåseri om skidlägret i Idre-Lövåsen under jul- och nyårshelgen. Av det ska jag bara kort återge en episod rörande vårt första egentliga träningspass:

"De flesta av oss tog det ganska lugnt men..."

...Öberg kände sig i topptrim och försökte hänga med första bästa kille i snygg skid-dress. Det gick som sig bör några hundra meter och efter det fortsatte det att gå som sig bör, det vill säga kursändring i 90 graders vinkel i fallande led. Efter denna prestationsuppvissning blev det scooterfärd tillbaka till förläggningen och torkskåpet. Till den nedkyldes ära skall dock sägas att killarna var **Arne Lilja** och **Sören Linder**." (två av dåtidens landslagsmän).

Till sist:

"NÄMENVANUDÅ!!!
HAR NI ALDRIG SETT
EN ORIENTERARE
INNAN START FÖR,
VAA ???

Typisk teckning ur ett gammalt nummer av **SVETTBLADET**

Skolmostern i Skara

Svettbladets första träningsrapport från utflyttad VOK:are, kom från "skolmoster i Skara", signerad **Christina Huldt**. Där försökte hon på olika sätt förklara hur kondisen på ett år kunde komma ner till i princip noll, medan vi hemmavarande kunde göra 32 armhävningar, intervallspringa 3x2,5 km osv.

Signalentröjan 8-8

Signalentröjan, kommer ni ihåg den? Den orange skidtröjan med bruna knäbyxor och tillhörande vita knästrumpor, som utgjorde vår tävlingsdräkt i skidspåren,

hade tack vare **Anders Öberg** försetts med reklamtrycket "Signalen 8-8 även söndagar". Anders beskrev i en artikel hur den kom till, bl.a. hur sponsringen (fast ordet sponsring förekom inte på den här tiden, det var bidrag, stöttepelare, bistå etc.) under framtagandet ökade från 750:- till 1300:-, då allt skulle betalas. Samt att **Kalle Blomqvist** (Signalens dåvarande ägare) kunde hjälpa oss med halva priset på tröjan för de som ville köpa en (om det inte blev för många beställningar). Tröjan kostade 50:-!

Den första Ålandsmatchen

Slutligen fanns det en artikel om den allra första Ålandsmatchen, landskamp Åland-Gotland. Förutom beskrivning av resan, en lite annorlunda startmetod, så var även kontrollskärmarna annorlunda än vad vi var vana med. De var nämligen orange-vita! Tänka sig! Gotland vann 7 klasser, bl.a. **Gert Lundqvist**, **Bertil Hörnell** och **Ulla Nyström** samt hela landskampen. Det var första gången i modern tid som Gotland vunnit en landskapsmatch, så vi hade anledning att fira ordentligt på hemvägen.

Ett "Svettbladet" varje år

Svettbladet fortsatte att komma ut varje år (tror jag, själv saknar jag -76 och -78 års upplagor). Ofta (men inte alltid) med en årskrönika, rese- och träningsrapporter från olika delar av både Sverige och Gotland, roliga historier och anekdoter. 1977 skrevs det en hel del om 5-dagarsvedermödorna då ju tävlingen för första gången avgjordes på Gotland.

"Hjördis gäng - ett gäng med sväng!"

1979 kom det sista numret ut i dåvarande tappning (kopierade A4-blad). Där kunde man bl.a. läsa om den nya kart- och tävlingskommittén, där **Allan Eriksson** satte igång sin digra kartproduktion under några år. På 5-dagars det året deltog inte mindre än 38 VOK:are, vars resultat noggsamt redovisades. Den nya VOK-flugan, söndagsdansen i Solbergaskolan, beskrevs

i en artikel, signerad **Sture Karlsson** under rubriken "Hjördis' gäng är ett gäng med sväng!"

Vem gjorde vad i SVETTBLADET?

Noterbart är, att i det här sista numret finns det ingen ledtråd om vem som gjorde tidningen. Ungdomarna hade försvunnit dels till fastlandet, för plugg och jobb, dels till andra verksamheter på ön (fast några fanns ju kvar och finns kvar i VOK än i dag). Skribenterna nu var de lite äldre VOK-arna, som exempelvis **Rolf Pettersson**, **Hjördis Hallgren** och **Sture Karlsson**.

20-årsjubileum för Franssons

Man kan inte säga att tidningen gjorde något direkt uppehåll, då den 1980 kom ut i den nya tappning, som är dess signum än i dag. Den är ändå väl utvecklad av **Björn** och **Gunnel Fransson**, som alltså firar 20-årsjubileum som huvudredaktörer för **Svettbladet**. Vad nya **Svettbladet** innehöll ska jag inte gå in på, mer än att här finns för första gången en definition av namnet **Svettbladet**. Det kunde ju vara så dags då. Men den är fortfarande kul att läsa.

"Går det vägen?"

GA:s **Lasseman Larsson** på 70-talet???

PLANERINGAR OCH UTKAST

av **Björn Fransson**

Oj, vad det planeras i Visborgs Orienteringsklubb! På den här sidan ska vi försöka oss på en liten sammanfattning av vad som är på gång! Först litet om de två stora OL-arrangemangen:

*** 3-DAGARS 2002 ***

Den 10-12 juli 2002 är det åter dags för VOK att arrangera 3-dagars. Vi behöver komma igång med planeringen så fort som möjligt och därför har redan huvudfunktionärerna utsetts. Vi förutsätter sedan att alla medlemmar hjälper till vid själva arrangemangen. Håll almanackorna öppna!

Följande vet vi redan:

Tävlingsledare: **Bo Magnusson** (bitr.: **Bertil Bergström**),

Sekreterare: **Nisse Hallgren**

PR: **Familjen Fransson**

Banläggare: **Kaj Wirén**, **Rolf Malmros** och **Stefan Persson** (bitr.: **Stig Lindskog**, **Folke Lindgren**, **Börje Ohlsson**)

Tävlingsplats och karta: Inte riktigt klart, men det lutar åt nordöstra Gotland.

*** VETERAN-RM ***

Den 9-10 augusti 2003 arrangerar klubben Gotlands första Veteran-RM. Det kan bli ett riktigt stort arrangemang med tusentals deltagare!

En första skiss till organisation ser ut så här:

Tävlingsledare: **Göran Lindström** (bitr.: **Stefan Hellström**)

Sekreterare: **Anki Hallström**

PR: **Familjen Fransson**

Banläggare: **Kaj Wirén/Rolf Malmros**

Tävlingsplats och karta: Inte riktigt klart ännu, men det lutar starkt åt Fårö!

Några VOK-are har gått en marknadsföringskurs med syfte att i god tid före arrangemanget lyfta fram några viktiga faktorer, som kan bidra till ett lyckat arrangemang, såväl sportsligt som ekonomiskt. Vi återkommer i **SVETTBLADET** med den plan man diskuterat sig fram till!

VOK-PROFILEN - IDA BENGTTSSON

Teckning:
**Hasse
Matthing**

*** ORIENTERINGSTRÄNING 8-13 ***

Vad ska vi kalla vår träningsgrupp eller våra grupper för? Har du något bra förslag? Just nu är det full fart med olika aktiviteter - bl a har det kommit en liten skara nya blivande orienterare till lördagarnas OL-skola. Välkommen till VOK, äger vi i **SVETTBLADET**.

*** SAGT & GJORT ***

"Vi tackar dig, VIF Gute, för att du har gett oss denne Mattsson" (Från ungdomsgruppens Luciaspex 2000)

nya

VISBORGS OK

Box 1245
621 23 VISBY

B FÖRENINGSG-
BREV

20

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv avflyttning återsändes försändelsen med uppgift om ny adress.

SISTA SIDAN

*** VERKLIGEN JÄTTEKUL! ***

På uppmaning av huvudredaktör'n frågade jag **Linnéa** om hon hade någon kommentar till att hon kommit in på OL-gymnasiet i höst. Hon sa att det skulle bli "verkligen jättekul!". Så var det med den saken! That's all! Hälsningar från **Ingela** (mamma!). Vi lär väl få anledning att återkomma till detta ämne, säger huvudredaktör'n Björn.

*** VOK:S BARNKAMMARE ***

På en och samma gång var tre gamla VOK-are avbildade med sina nyfödda små "bebisar" i de gotländska tidningarna. Vi gratulerar **Jonas Lindgren**, **Magnus Dahlström** och **Anna Lindström** med sina respektive, och önskar dem alla ett hjärtligt lycka till! VOK:s egen "**Galapetter**" kan också meddela att **Marika Unnerfelt** har fött sin baby och att **Erik Unnerfelt** med sin **Lena Andersson** är mycket nära. Som om inte det vore nog: I april blir **Olov Fransson** pappa och **Björn och Gunnel** farföräldrar ännu en gång! Tänk om alla vore hemma på Gotland - då hade inte vare sig Gotland eller VOK några problem med återväxten!

SVETTBLADETS redaktion tackar alla som bidragit till detta nummer!

VOK-LOTTERIET

Projektledare: **Berith Hallgren**
Tel/Fax: 21 89 97

Nya vinnare - grattis!
Januari: nr 08 Magnus Dahlström
Februari: nr 46 Börje Ohlsson
Mars: nr 40 Ove Wallier

*** SAGT & GJORT ***

Vid dagens träning fanns ingen tomte i skogen, det har aldrig inträffat förr (i alla fall inte på sista träningen före jul). I alla fall inte sedan jag börjat förörena skogen med svett och blod. Alltså finns bara en förklaring, tomten är död!

INNEHÅLL

- Sid 2: **Göranden** och låtanden
- Sid 3: VOK-notiser
- Sid 4: VOK:s styrelse och kommittéer
- Sid 5: Sture Larsson - en av många...
- Sid 8: VOK-stugan i vinterskrud
- Sid 10: VOK-familjen Fransson
- Sid 13: Svettbladet - hemsida eller info
- Sid 14: Likheter mellan stora och små
- Sid 15: VOK-are i GOF
- Sid 16: Svettbladet på det glada 70-t.
- Sid 19: Planering och utkast
- Sid 20: Sista sidan

"Att misslyckas är inget annat än att lyckas med en miss" (Anonym)

SVETT-

BLADET

UTGIVET AV

JULEN 2001

"Vilka otroliga tjejer vi har!"

utbrister VOK:s ungdomsledare i en artikel i det här rekordtjocka julnumret av **SVETTBLADET**. Det handlar mycket om dessa unga (medelålder: 17,5 år!) tjejers framfart i, framför allt, "10-Mila"-orienteringen. Många skribenter beskriver även en stor mängd övriga utmärkta insatser av VOK-are detta goda OL-år 2001. Uppifrån och ned ser vi här: **Jennie Pettersson, Linnéa Uddin, Lina Fridblom, Linnéa Gustavsson och My Mattsdotter**

Foto: **Rolf Malmros**

SVETTBLADET

Mer eller mindre officiellt organ för
Visborgs Orienteringsklubb.

Utkommer två till tre gånger per år,
dock oftast under våren och till jul!
Upplaga: Cirka 250 ex = 1 ex/familj!

HUVUDREDAKTÖR (och ansvariga
utgivare):

Familjen Björn o. Gunnel Fransson,
Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY.

Tel/fax: 0498/264568.

E-post: bjorn@mail11.calypso.net

REDAKTÖRER:

Kommittéledare och alla andra som
blivit ombedda att skriva eller som
på alldeles eget initiativ skriver
något. Välkomna med bidrag!

GÖRANDEN OCH LÅTANDEN!

av Göran Lindström

Söndag e m den 4:e november...

Åter har vi nu klarat av en "Enduro-helg". Jag vet inte vilken i ordningen det är, men det rör sig säkert om drygt 10 st och jag har själv tillbringat samtliga i köket. Där har vi tillaget den traditionsenliga pyttipannan. I år blev det 730 kg, vilket är nytt rekord igen. Roade mig med att räkna ut hur många gånger vi lyft all mat igår och det blev ca 5 gånger!! Det motsvarar då ca 3,5 ton och det delat på tre, som jobbade i köket, blir ca 1,2 ton vardera. Känns lite i kroppen i dag.

Annars måste jag säga att vårt engagemang i Endurot har utvecklats positivt.

Dels ger det ett stort tillskott i klubbkassan och dels har vi ju förfinat vårt åtagande. Kommer ihåg de första åren i köket. Jag tror vi var närmare 10 personer då mot nu 3. I och för sig gjorde vi en del fler saker, bl a kokade vi kaffe och sände ut i kantiner.

Vårt klimat tillåter längre säsong

För att återgå till vår kärnverksamhet, idrotten, så är nu årets OL-säsong tillända. Lite för tidigt kan man tycka. Säsongen här på Gotland kunde kanske vara lite längre, vårt klimat tillåter ju det. Vi brukar ju ha många fina helger i oktober, då det skulle passa utmärkt med orienteringstävlingar.

Prestationerna från OL-säsongen överlåter jag till sektionen att redovisa men jag vet att det är bra resultat som presenterats. Framför allt är det klubbens tjejer som visat framfötterna. Hoppas nu bara att killarna inspireras av tjejernas goda resultat och satsar lika friskt, så vi kan konkurrera i toppen även i killklasserna.

På tröskeln till vintern

Annars står vi nu på tröskeln till vintersäsongen och den ständiga frågan är om vi får någon snö. Trots avsaknaden av snö under flera vintrar har vi i klubben lyckats få igång ett antal ungdomar som redan påbörjat skidträningen. Det är då rullskidor som gäller. Skall vi ha en chans att kunna behålla dessa ungdomar i sporten och att rekrytera ytterligare ungdomar, måste snöfrågan lösas.

Gotlands skidförbund har därför startat en utredning för att se om det finns förutsättningar att dels tillverka snö här och dels hur ekonomin ska kunna lösas. Utredningen har kommit så

långt att man vet att det finns klimatologiska förutsättningar att tillverka snö här på ön. Tekniken finns också. Den ekonomiska frågan är dock inte löst. Skidförbundet jobbar vidare med den frågan.

Konstsnöanläggning på ön?

Skall en konstsnöanläggning komma till stånd, krävs det att öns klubbar ställer upp. Vidare krävs att investeringskostnaden löses utanför klubbarnas budgetar och att även ekonomiskt bidrag till driften måste säkerställas.

Det är inte fel att anta att vår förening i allra högsta grad kommer att bli inblandad i en konstsnöanläggning. I klartext är det en förutsättning, tror jag, för att idén ska kunna realiseras. Det kommer då att gå till på så sätt, att snön tillverkas på ett ställe, troligen på nätter, och sedan körs ut med traktor i spåren. Tillverkningen måste då ske i omedelbar närhet av spåren. En avgift kommer sedan att tas ut av de som nyttjar spåren.

Slutar för den här gången med att önska alla klubbmedlemmarna lycka till i det fortsatta motionerandet och idrottandet.

GÖRAN LINDSTRÖM, ORDF.

STAVGÅNG INGET NYTT!

Gunnar Almquist är ordförande i Visbyringen, som drag igång budkavlevandringen på måndag. Han lovordar verkligen stavgång, som blivit så populärt på senare år. "För mig var det inget nytt", säger han. "Det började vi med i VOK i början av 1950-talet. Vi sprang med stavar i backarna på Kneippbyn

för att träna orientering, det gav bra. Sen har jag fortsatt".

Han poängterar att stavarna dels rör armar och axlar mycket mer än när man "bara" går. Dels har man stavarna till stöd. "Visst tyckte många på Furulund och utåt Skrubbs att man var tokig, när man gick där med stavar, säger han. "Idag har stavgång blivit ett begrepp".

Så sätt ön i rörelse med stavgång eller annan motion, det mår du själv bra av.

(Birgitta Andersson i Gotlands Tidningar)

Gubbstrutten:

- Skidor är ute.
Vi går mot gravarna
med stöd av stavarna.

VOK-LOTTERIET

Projektledare: Berith Hallgren

Tel/Fax: 21 89 97

Följande lyckliga lottinnehavare har vunnit sedan förra numret av **SVETTBLADET**. Dragningen på de största penningvinsterna sker på årsmötet.

April: nr 82 Jan-Åke Björklund

Maj: nr 61 Elisabeth Kimell

Juni: nr 86 Nils Hallgren

Juli: nr 18 Anders Olsson

Augusti: nr 03 Birgitta Olsson

September: nr 69 Olov Fransson

Oktober: nr 61 Elisabeth Kimell

November: nr 09 Jonas Matthing

Till år 2002 är **nummer 80** ledigt för hugade spekulanter. Är du intresserad av ett abonnemang, kontakta **Berith**.

ANDREAS TOG TRE ETAPP- SEGRAR PÅ 5- DAGARS

av Kaj Wirén

Det har aldrig tidigare hänt att någon VOK-are tagit tre etappsegrar på O-ringens 5-dagars.

Men det hände i år i **MÄRSTA** då vår **Andreas Nikolausson** i suverän stil tog hem de tre första etappiserna. Det hela firades tredje kvällen med kaffe och tårta. Men Andreas kom inte till kalaset, utan stannade hemma hos barn och blomma för att ladda batterierna.

Det räckte ändå inte ända fram. Den fjärde etappen, på cykelavstånd från TC, blev en "skuffelse", som man säger i Norge. Andreas blev 46:a och fick gå ut som 4:a, med uppgift att jaga sina värsta konkurrenter, på sista etappen. Det blev en 3:e-placering till slut i H 21-klass-en, vilket var en jättefin prestation.

Gratulerar Andreas och välkommen åter i VOK-tröjan!

Hild Nilsson i stämplartagen

HILD JUBILERADE I 5-DAGARS 2001

av Kaj Wirén

2001 års 5-Dagars i **MÄRSTA** blev **Hild Nilssons** 25:e. Det 26:e blir 2002 i **SKÖVDE**. Det är redan bestämt.

Debuten skedde 1973 i **DALARNA**. År 1977, då tävlingen arrangerades på **GOTLAND**, fanns Hild i arrangörsstaben vid en startplats. Hild har alltså genomfört 25 st 5-dagars utan att någon gång bryta eller stämpla fel. Det innebär i runda tal cirka 25 x 10 x 5 = 1250 kontroller, utan felstämpling. **SVETTBLADET** lyfter på hatten och framför härmed alla VOK-ares hjärtligaste gratulationer för en utomordentligt fin prestation.

Bra timing!

Bästa minnet är från i år, då Hild blev totalt 13:e. Sämsta minnet är, även det, från i år. Hild låste in bilnycklarna i bilen. Som tur var stod Herbert och

några av hans spelemän just i begrepp att lämna ön för att åka till **KRAMFORS** för att där lyssna på SM i dragspel. Reservnycklarna kunde per omgående levereras direkt till **MÄRSTA**. Tala om god timing.

Vem är då Hild?

Hild är född 1928 i **ESKELHEM**, där hon också gick i skola. Längre fram blev det vävläro-utbildning i **KATRINEHOLM**, följd av Tillskärarakademien i **STOCKHOLM**. Nästgårds i Eskelhem bodde hennes blivande man **Herbert**, som tidigt började med orienteringslöpning i YJ och ÅJ-klasserna för Eskelhems Gymnastik- och Idrottsförening. Herbert utbildade sig till polis och sågs senare, som trafikpolis, ofta ute på vägarna med sin polismotorcykel.

Tre barn sattes till världen

Hur och när tycke uppstod, vet Hild och Herbert bäst själva. Ett stilt par blev de och är det även i dag. Tre barn sattes till världen. **Kent** 1955, **Mikael** 1962 och **Ann** 1967. Kenth och Mikael arbetar i dag på postverket i **STOCKHOLM** och i **ÖRNSKÖLDSEVIK** medan Ann bor i **MÄSTERBY** med man och ett flickebarn.

Kvinnliga bilkåren

Redan 1949 kom Hild med i Kvinnliga Bilkåren. Försvaret hade pengar och mera verksamhet på den tiden. Riksfälttävlingen var den stora tävlingen då. År 1966 deltog Hild som bilförare, tillsammans med **Maj Lansrot**, som kartläsare för första gången i den riksomfattande tävlingen. Det blev nio tävlingar till, bl a tillsammans med **Sylvia Bendelin** och **Åsa Runander** med flera. Körlärare var VOK-aren **Gunnar Johansson** och **K-G Bandinge**, båda kända som skickliga körinstruktörer vid I 18, senare P18. Man lyckades inte ta någon lagseger, men

2:a och 3:e placeringar blev det. Ett år lyckades Hild dock ta hem den individuella se-gern. Grenarna bestod av skriftligt prov, kartläsning från stationspunkt, pistolskytte, bilorientering på natten och det hela avslutades med en individuell fotorientering. Här-liga minnen!

Varför inte satsa på Veteran-VM?

Hild började att tävla i orientering med Bilkåren, men när sonen Mikael började OL-skolan vid VOK-stugan 1967/68 blev Hild och Herbert VOK-are. Hur många KM och DM Hild har vet hon ej så noga, men bästa väninnan och konkurrenten **Ewy Hörnell** fortsätter nog att vara framgångsrika i D 70 och D 75 klasserna några år till. Hilds målsättning med orienteringen är att fortsätta med den så länge hon lever. Varför inte satsa på Veteran-VM i **HALDEN** i Norge år 2003? Då som ny i D 75-klassen!

Hild och Berit Larsson

Herberts senaste orienteringstävling var 5-dagars i **Ö-VIK** 1994, där sonen Mikael bor, och där han bl a varit duktig ishockeymålvakt i Ö-VIK Hockey. vi VOK-are önskar se Herbert oftare vid VOK-stugan och i OL-skogen. Välkommen tillbaka!? Varför inte till Veteran-RM 2003 på **FÄRÖ** ?

Vad Hild beträffar, tror vi att hon år 2006 tar hem O-Ringens guldmedalj för 30-årigt deltagande i världens största orienteringstävling. Det är vi ganska så säkra på!

MIN ORIENTERINGSSOMMAR

Av Linnea Gustafsson

Min sommar har till största delen gått i orienteringens tecken. Det är svårt att säga exakt när den började, och lika svårt är det att säga när den slutade, men jag ska försöka summera den i stora drag.

OL-konfirmationsläger

För drygt ett år sedan nu, på O-ringen i Närke, hittade vi en lapp om ett kombinerat orienterings- och konfirmationsläger. Turerna var många innan jag till sist bestämde mig för att hoppa på. Jag skulle ensam åka på ett en månad långt läger i Blekinge, med 39 andra människor som jag inte kände överhuvudtaget. Redan på hösten och vårkanten arrangerade ledarna två träffar, så vi skulle träffas innan och lära känna varandra lite grann. Så kom skolavslutningen och tre dagar senare lämnade jag Visby tillsammans med mina två päron för ett nytt äventyr.

Vi kom till Ronneby OK:s klubbstuga, utanför Ronneby, en måndagskväll i början av juni. Spänt, så klart, men väldigt spännande. Jag hittade mitt rum uppe på vinden i ett av annexen, där jag skulle bo tillsammans med Fanny från Dalarna och Sofia från Borensberg. Ett jättemysigt litet rum, det bästa på hela stället, enligt många. När man kramat alla föräldrar hejdå, så åt vi en liten måltid och bekantade oss med varandra.

En månad har aldrig gått så fort!

Sen rullade allt på. Det gick otroligt fort, en månad har aldrig någonsin gått så fort förut. Vi tränade, läste, åt, dansade, spexade och hade så otroligt **KUL!** Ingen dag var den andra lik.

Plötsligt var det midsommar och alla föräldrar komoch hälsade på. Till de dagliga rutinerna hörde att varje morgon jagade ledarna upp oss 7.15 (många protesterade) och hade en sorts morgongympa, som gick ut på att vi reste till ett land. I landet, som t.ex. kunde var Finland, badade vi bastu och dopade oss. Eller i Egypten där vi red kamel och klättrade i pyramider.

Alla blev vi konfirmerade

Sen innehöll dagen i regel 2 timmars konfirmationsläsning i mindre grupper och ett specialutformat träningspass. På kvällen hade vi alltid en liten kvälls-andakt. Och så kom den stora dagen, som hela tiden hade hägrat vid horisonten: Konfirmationsdagen. Vi var väldigt nervösa, på träningen innan hade vi behövt två ambulanser för 50 personer, och nu skulle det få plats c:a 400 personer i den lilla kyrkan. Men allt gick bra. Alla blev vi konfirmerade och efteråt firades det med middag på Ronneby Brunn, som följdes av en liten prisutdelning och sen var det dags att säga hejdå. Det tog ett bra tag. Krama alla kompisar, 39 människor man levte en månad tillsammans med, är inte

lätta att ta avsked av. Sen bar det av hemåt.

Så här efteråt, ångrar jag inte en miljondel sekund att jag åkte. När jag kom dit kände jag inte någon, nu har jag vänner för livet. Det jobbiga är att bo på Gotland, det är inte alltid man har vägarna förbi Skåne, Dalarna eller Värmland. Men de finns där, och vi träffas på alla orienteringar på fastlandet. Och att träffa alla igen är alltid lika underbart.

Nu kommer jag snabbt att berätta om alla resorna vi åkte på under sensommaren och hösten:

O-ringen i Uppsala

bjöd i alla fall på fint väder i år. Tyvärr hade Gotland placerats så långt bort som möjligt från C-orten, c:a tre km. Det var inget visare om man inte hade cykel. Det som var kul, var att det gick så bra för vissa. För de som inte vet om det, kan jag ju till exempel berätta att **Andreas Nikolausson** roffade åt sig ett par etappsegrar, som till allas glädje firades med tårta.

Ungdomens 10-mila

i Skövde gästades av ett lag från Gotland. Där bodde vi i militärtält, startade tidigt på morgonen och missade när **Elin Wallqvist** (inlånad från Svai-de) sprang in laget på en 34:dje plats.

Till Götalandsmästerskapen

i Småland åkte vi ett gäng ifrån Gotland i en hel buss. De småländska skogarna bjöd på knepig terräng, där i alla fall jag sprang bort mig. Dagen efter var det en rak parallellkavle. Vi skojade innan om att det bara var att springa. Det var exakt det det var. Jag svarar som **Einar (Engström, Svai-de)**

på frågan om hur han har sprungit; "Jag har ingen som helst aning!"

USM i Leksand

Ojoj! **Madde** kan inte ha det lätt! När vi fem stycken från Gotland kom upp och skulle springa i den daländska terrängen var vi inte speciellt stöddiga längre. Innan loppet sprang broarnas nykomling **Brent Godman** runt med sin ljusa målbrottstämman och kaxade med 45 stycken aggressiva Västgötar. Det gick som det gick - ingen gjorde något solklart framsteg. På söndagen avgjordes kaveln, där jag fick hoppa in istället för **Linnéa U**, som inte mårde så bra, efter en halsfluss tidigare i veckan. Och vad ska man säga? Någon måste ju komma sist också.

25-manna i Tullinge.

I år bodde vi i en liten stugby, vilket ledde till en del trassel. Personalen hade lovat att lägga en extra madrass i en stuga, men när vi kom dit så fanns det naturligtvis ingen. Det slutade med att vi fick sova tre personer på två madrasser på golvet. Inget bekymmer i sig, men när **Adam** mitt i natten drar ner ett glas, som går i tusen bitar, från ett bord, känner man sig inte riktigt säker... Tävligen var kul, som vanligt, och vädret var bra, men tyvärr så hjälpte det inte laget. Enligt tävlingsledningen så var vi felstämplade, vilket jag inte är speciellt säker på.

Österåkerskaveln

Traditionsenligt åkte vi iväg ett gäng på Österåkerskaveln i år också. Det var också jättekul, som det brukar vara, men tyvärr så var det en hel del strul med anmälningar, både innan och under loppet. Bland annat fick vi i D16-laget, som skulle ha **Lisa R** som extra-löpare, bara en karta på två löpare.

"Framgångens hemlighet är att aldrig släppa målet ur sikte"

(Benjamin Disraeli)

nya

Men det gick relativt bra ändå, och vi hamnade någonstans i mitten i resultatlistan.

Roligast efter Lidingsöppet

Den roligaste och knäppaste händelsen jag var med om på resan, var efter Lidingsöppet på söndagen. Jag och två killar (**Erik** och **Olof**) skulle gå och leta reda på duschen. Dessvärre hittade vi den inte, så vi plankade in på i en liten gymnastiksal vi istället. Då kom nästa problem, vi hittade bara ett omklädningsrum. Vi kom då på den geniala idén att duscha i omgångar. Och så plötsligt, hörde vi någon vid dörren, och in kom en tjej som skulle städa och låsa gymnastiksalen. Vi låtsades att vi inte fattade någonting och att vi trodde att det var rätt dusch. Hon förklarade snällt och vänligt att så inte var fallet, men lät oss duscha där ändå.

"Känner du dem då?"

Bara en liten stund senare, när jag hade duschat och killarna var i duschrummet, så kom det in en tant som skulle hämta vatten. Jag förklarade smått generat att killarna var där och hon tittade på mig som om jag kom från Jupiter. Hennes kommentar var; "Jaså... men... känner du dem då?!" Jag försäkrade henne att jag gjorde det, och hon blev väl om möjligt något lugnare. Sen dröjde det bara ytterligare en stund innan nästa personer kom in. Deras reaktion förstod jag mig aldrig på. De sa ingenting, utan gick bara förbi och låtsades som om vi inte var där. När vi väl kom därifrån så fick vi reda på att den riktiga duschen låg ytterligare 2-3 km längre bort, så trots allt trassel, så var det väl värt det.

SOM SAGT

Snart ser man inte skogen för alla telefonmaster...

Bodtomten

tecknad kommentar i tidningen Byggnadsarbetaren

Här någonstans slutar det!

Här någonstans slutar det. Eller slutar och slutar, det har i själva verket inget slut, men resten är en annan historia. Efter det här kan jag i alla fall dra en säker slutsats: man kan aldrig föreställa sig hur en resa ska se ut. Det inträffar alltid något oväntat, som kan leda till nackdelar, men lika gärna fördelar och ett gott skratt. Och en sak är säker: resorna skulle inte bli som de blir, om inte alla var med!

3-DAGARS 2002

av Bo Magnusson

Så här nyss återkommen från "skidlager" på Fårö (tack förresten **Rolf Malmros**, **Gunnar A**, **Rolf P**, **Stefan P** och **Magnus G** för ett trevligt och väl genomfört läger) känns sommar och orientering inte som det mest närstående.

Men nästa sommar har vi i klubben tagit på oss att arrangera **Tredagars** 10-12 juli och planeringen för detta pågår för fullt. Arrangemanget genomförs inom ramen för Gotlandspaketet, dvs tillsammans med VIFGute/KA3/OK Raukens **Tvådagars** på Fårö lördag-söndag 6-7 juli och Svaide/Romas **Sprinttävling** i Visby 8 juli.

Skrivaren av dessa rader, **Bo M**, är tävlingsledare. Tävlingsområde kommer att vara i Othem, med TC i närheten av det område där budkavle-DM genomfördes i år. Banläggare är **Sören Thulin**, **Kaj Wirén** och **Rolf Malmros**. Flera huvudansvariga är utsedda, men ytterligare flera kommer att behövas.

Du kommer framöver att kunna följa vårt arbete på klubbens hemsida, som du finner på: go.to/Visborgsok.

Idrott för
nytänkare.

KAN EN GOTLÄNDSK SKÅNING STAVA RÄTT?

av Ove Fransson

"Nej, hjälp", tänker ni, "inte en **Fransson** till i **Svettbladet!** Hur många finns det, egentligen?"

Men vad gör man? Jag har i många år känt till att familjegrenen i Lunds ägnat sig ambitiöst och helhjärtat åt VOK:s superb(r)a klubbtidning, och det har alltid varit en dröm att själv få figurera i den. För något nummer sedan fick jag se hela **Björns** och **Gunnels** familj utbredd på den ena sidan efter den andra och då tänkte jag: "Jag måste hitta på något sätt att komma med!"

Redaktörerna nappade

Så jag bestämde mig för att åka Vasaloppet. Det borde få redaktörerna att reagera, och naturligtvis nappade de. När jag träffade Björn för en tid sedan frågade han om jag kunde tänka mig att skriva några rader om min däraktiga idé, och efter att ha spelat tveksam en stund gick jag med på det. Han hoppas säkert att det skall bli ett rejält fiasko eftersom han aldrig själv har åkt Vasaloppet och nu förstås är alldeles för gammal och skröplig för det. Men jag får i alla fall vara med i tidningen!

Alltid i Anders Nilssons klass!

Jag kanske skulle presentera mig, förresten: **Ove** heter jag, 56 år fyllda, gift med **Kerstin** och omåttligt stolt far till **Per**, 26, och **Lena**, 20. Hälften av oss bor i Malmö, och den yngre halvan i var sitt studentrum i Lund. Ni som var med redan på 50- och 60-talen, och ni är väl några stycken, om jag känner orienteringsfolket rätt, kommer kanske

ihåg mig från tiden innan jag flyttade från Gotland? Jag var ganska aktiv orienterare på den tiden, och lyckligtvis två år yngre än Björn, så jag slapp nästan alltid springa i samma klass som han. Däremot sprang jag alltid i samma klass som den för er inte helt okände **Anders Nilsson**, vilket innebar att jag i stort sett bara fick vara bäst de få gånger han inte var med. Fast det var inte därför jag flyttade ...

Närhet till Bulltoftaparken

Efter lumpen på P18 försvann jag till Lund och slutade med både orientering och ishockey, den andra av de sporter jag bedrivit med något slags allvar. Men jag har alltid fortsatt att försöka hålla mig i rimlig form, vilket för det mesta inneburit att jag löptränat (läs: lufsats). Jag bor i närheten av en av Malmös största parker, Bulltoftaparken, där det finns fina och lagom kupeerade slingor att nöta på. De flesta andra i min familj är inte särskilt sportiga av sig. Fast **Kerstin** gillar att springa i affärer - alltid något. Och Per är en baddare på snackemaratton och kast med liten pizza. En och annan häck har jag också sett honom intresserad av. Det är bara Lena som har smittats av mitt spring i benen, men hon sysslar med så många andra hundra tusen

"Gammal häst finner vägen bäst" (Norskt ordspråk)

saker, så något sällskap på rundorna har hon aldrig varit.

En pappa-dottergrej, ni vet!

Däremot – och nu kommer vi till pudelns kärna – började Lena och jag för ganska många år sedan att leka med tanken på att åka Vasaloppet tillsammans. En så'n där pappa-dottergrej, ni vet. Vi bestämde oss också ganska snabbt för att åka det *riktiga* Vasaloppet, inga halv- eller tjejvasor eller öppna spår eller annat mesigt (det här kommer jag väl att få äta upp). Skall det gå åt skogen kan det lika gärna göra det med besked, tänkte vi. Men för att åka "the real thing" var Lena först tvungen att bli arton år och helst växa färdigt och få litet fler muskler på kroppen, så vi avvaktade.

Inget snack om vilken klubb...

Någon gång i samband med Vasaloppet i mars i år fick Lena ett ryck och tyckte att nu får det väl ändå bli av, innan hon hinner flytta till andra sidan jordklotet. Lena umgås nämligen inte sällan med planer av den typen. Förutom att vara 18, måste man vara med i en klubb som är ansluten till Svenska skidförbundet, och för mig var det aldrig något snack om vilken klubb jag skulle ansöka om medlemskap i. Såg ni mig inte på klubbmästerskapet i våras, förresten? Det förstår jag i så fall, så snabbt som jag svischade förbi...

Inga skidskor passade

Sagt och gjort – jag lyckades långt om länge via "köp- och säljlistan" på kommunens intranet köpa ett par begagnade rullskidor av märket Swed Ski Classic, inklusive bindningar och stavar. Killen som hade ägt dem hade visserligen 44 i skostorlek, jämfört med

mina 40, men det skulle väl inte vara något problem, trodde jag. Men där bedrog jag mig. Den bindningen hade man naturligtvis slutat tillverka, och därmed också skidskor som passade till. Efter att ha ringt runt till sportaffärer i halva Skåne lyckades jag dock få tag i ett par (det sista) som en butik i Lund hittade längst inne i en skrubbnågonstans. Visserligen "tjejmodell", men jag har aldrig varit så kinkig på den punkten. Vita och fina var de i alla fall. (Det är de inte nu längre, kan jag avslöja.)

Vasaloppet var fulltecknat!

Allt det här tog tid, vilket innebar att jag inte kom igång med åkningen förrän i månadsskiftet juni-juli. Ungefär samtidigt stod det en liten notis i tidningen om att Vasaloppet var fulltecknat för år 2002. Ridå! Vi hade alltså drällt för länge med att anmäla oss – vi som tyckte att vi höll en viss koll på antalet anmälningar på Vasaloppets hemsida, men ville avvakta för att vara så säkra som möjligt på att det verkligen skulle bli av innan vi anmälde oss.

Startplats för upp till 3000 kronor!

Men jag hörde mig för litet och den allmänna meningen var att det alltefterst tiden gick inte skulle vara några problem att köpa en startplats genom anslagstavlan på Vasaloppets hemsida. I skrivande stund (13 november) förekommer också en hel del försäljning, men det är fasligt så folk skall tjäna på affären – upp till 3 000 kronor vill en del ha. Hutlöst! Någon erfaren person skrev en notering på anslagstavlan och varnade andra för att gå på det – veckorna innan Vasaloppet är det köparnas marknad, menade han, då kastar de startplatser efter folk. Så jag ligger lågt så länge och hoppas på det bästa.

"Den som inte hoppas på att vinna, den har redan förlorat"
(Spanskt ordspråk)

"Ett annat år, pappa!"

Senare under sommaren hoppade förresten Lena av. Hon hade inte hunnit börja träna för pluggets och extraknäckets skull, hon hade planer på att flytta utomlands, och i vilket fall som helst tänkte hon arbeta i Alperna i vinter och kanske längre fram på våren också. Allting var alldeles för osäkert för att hon skulle vilja satsa tid och ansträngning på Vasaloppet. Ett annat år, pappa?

Skåne är inte bara platt

Till en början åkte jag en slinga längs cykelvägen ut till Bara och tillbaka, en sträcka på cirka 15 kilometer, men jag upptäckte ganska snart att det kändes för kort jämfört med de 11 km jag har brukat springa i Bulltoftaparken varannan eller var tredje dag. Så jag körde ett par gånger på landsvägen åt samma håll, men det slutade jag snabbt med. Visserligen är det inte särskilt trafikerat, men det visade sig vara en helt annan sak att åka utför på rullskidor (utan andra bromsmöjligheter än att slänga sig i närmaste dike) än på vanliga längdåkningsskidor. Skåne har rykte om sig att vara platt, men det gäller då inte trakterna utåt Bara. Det var rena undret att jag lyckades hålla mig stående.

Har åkt närmare femtio mil

I stället hittade jag en sväng på cykelbanorna här inne i mitt bostadsområde som jag har lagt till cykelvägen och åker nu ganska regelbundet två mil ungefär varannan dag. Då och då varvar jag med vanlig löpträning. Jag har kommit upp i närmare femtio mil på rullskidor vid det här laget och har tänkt öka mängden efterhand – om vädret tillåter. Har jag riktig tur slår vintern till och eftersom det är en riktig

skidentusiast som sköter om Bulltoftaparken behöver det bara komma litet puder på marken för att han skall vara ute med sin spårmaskin. Och då kommer även jag att vara där!

Somliga – det är min lillebror Beje

Somliga har försökt att skrämja mig med att det är väldigt stora och branta backar på sina håll under Vasaloppet. Men jag tänker att om man kan klara "Stora Kalkis" på Klinteberget med vanliga längdåkningsskidor (som jag gjorde när jag var liten), kan man klara de små sluttningarna i Dalarna också. Dessutom har jag tjuvtränat i Åre ett tiotal gånger. Somliga – det är min andre bror, *Beje*, som förresten håller med er om att det redan finns alldeles för gott om Fransson. Så han bytte till *Tennstedt* när han gifte sig. Han var dessutom vänlig nog att flytta till Orsa för något år sedan. Tänk – bara för att jag skulle ha någonstans att bo när jag åker Vasaloppet! Det kallar jag broderskärlek.

Från KM i P18-änget 2001. *Ove* i glatt samspråk med svägerskan och VOK-sekreteraren *Gunnel*.

LITE SIFFER- EXERCIS OCH EN DEL ANDRA TANKAR

av Kaj Wirén

Natt-DM	3	5
Kort-DM	6	9
Lång-DM	2	4
Dag-DM	3	3
Budk-DM	1	3

Vad gömmer sig bakom siffrorna? Jo, tagna DM år 2001. Den vänstra kolumnen är herrarnas, summa 15 DM. Den högra är damernas, summa 24 DM. Vi har tagit 39 DM i år - mot 27 året innan. Ett oslagbart VOK-rekord (?). Våra damer/flickor är mycket duktiga!

Just nu är faktiskt VOK en fantastiskt framstående flickförening. Frågan är, om vi kan få en liknande utdelning till ett annat/nästa år? Jag tror att vi kan, om vi vill. Alla har ännu inte toppat formen. Det finns talanger i VOK, som väntar på sitt genombrott. Inga namn, men dom finns bland de yngre, men även några bland de äldre.

Vill vi prestera resultat eller...?

Saxat ur "Skogssport nr 9": "I första hand måste tränare och ledare som vill utveckla äldre ungdomar, juniorer och seniorer bestämma sig för om de håller på med "social verksamhet" eller individuell elitidrott. Idag byter många klubb med motiv som: "jag måste få tuffare träningskamrater", "jag behöver motivation för en hårdare satsning" eller "jag

känner att jag kommer att utvecklas mer i OK ELITEN än i min gamla klubb". Ja, vad tycker vi?

"VOK ska ha både - och!"

Jag anser att vi i VISBORGS OK ska ha ett både - och. Vi tycker alla om att vara ute i skogen, något som förenar oss. Somliga njuter av naturen och jäktar inte, medan andra rusar runt för att pressa sina tider och för att placera sig högst upp på resultatstegen. Huvudsaken är ju att alla trivs. Men vi måste ge våra lovande ungdomar möjlighet att pröva sin förmåga mot de allra bästa. Årets Fårölager, med över 50 deltagare, var ett näraliggande bevis på att vi i föreningen har många ungdomar som tänker så.

"Jag tror att vi är på rätt väg!"

Jag tror att vi är på rätt väg. "Skogsports" funderingar ska inte behöva beröra oss om vi på olika sätt stöttar dem som vill satsa lite extra. Frågan är bara hur vi ska kunna rekrytera och behålla tonårspojkar som vill ägna sig åt orienteringssporten? Här måste vi omgående gemensamt tänka till!

Önskelista inför nästa år:

- att alla får vara friska och kan träna för fullt
- en tröjmästare, herrar, efterlyses
- en tröjmästare, damer, efterlyses
- > 35 DM ska bli VOK:s 20
- > 150 plats på 25-manna. Vi ska delta med det bästa laget!
- en OL-skola för 13-15-åriga pojkar och flickor startas upp!
- 3-dagars i Othem ska bli ett bra arrangemang

God Jul och Gott Nytt OL-År!!

Red:s fotnot: **Kaj** föregår själv med gott exempel! Han tog hem alla DM-tecken, 5 st, i sin klass H 65! Oj, vilken klass!!!

VILKA OTROLIGA TJEJER VI HAR!

av Lena, Robban o Aina

Eftersom tjejlaget troligtvis var det yngsta genom tiderna i VOK:s historia, och samtliga tjejer var förstagångslöpare, var det en fantastisk prestation och otrolig upplevelse för samtliga.

Som ledare hade vi en tuff uppgift på överfarten till Nynäshamn. Vi delade ut sträckorna och förklarade för dem att det skulle vara bra om alla fullföljde, men att det inte var några som helst krav. Vi klargjorde för dem att vi, klubben, såg den här tävlingen som en introduktion till kommande 10-mila.

Det var inte helt lätt att förklara för **Jennie**, när hon fick den tuffaste, längsta sträckan, att hon var den bäst lämpade för den. När hon sedan genomförde den över all förväntan, var det så underbart för henne och jättekul för laget. Alla tjejerna genomförde sina sträckor och placerade sig långt över förväntan.

Helt otroliga tjejer, tycker vi som var med som ledare!

det hade sagts oss att det var på dränerad mark. Så klart så hade de placerat vårt vindskydd i ett "surhål"!

Tävlingen gick jättebra och vi slog ett av Svaidelagen. Herrarnas start blev mera kaotisk, eftersom **Stefan** skadade sig, men stämningen var ändå fin och vi hade kul.

Jag såg små lysmaskar ringla sig

Några av de bästa minnena var, när jag som är "nattuggla", var ensam vaken och såg små punkter av ljus, likt lysmaskar, ringla dig ner över kullarna på herrarnas nattsträckor.

Varm choklad och smörgåsar som **Ingmarie** och **Rolf** fixat, fanns hela tiden för den som var sugen. Samtidigt kände man den fantastiska stämningen och samhörigheten med alla orienterare.

MINNEN FRÅN MIN DEBUT

Linnéa Uddin

Väldigt roligt! Jag hade små förväntningar på denna tävling, eftersom jag aldrig tidigare varit med på en något liknande. Detta för att ge den alla chanser. Och jag blev inte besviken.

Det skulle vara vältränerat

Vi kom till tävlingen, som var på ett gammalt flygfält i god tid. Jag blev otroligt överraskad över att allting var så STORT! Vi hade tung packning att bära, men inga gummistövlar, eftersom

10-MILA

Linnéa Uddin

Det var en ganska underlig känsla, att jag blivit uttagen till nå't så stort som 10-mila (damkaveln).

Det var som en inskolning

Som yngst i laget tvivlade jag enormt mycket på om jag skulle fixa det, men ingen av oss hade ju sprungit den fasansfulla tävlingen förr, så vi hade ju ingen direkt press på oss. Vi var alla helt överens om att det bara var som en inskolning, en förberedelse inför kommande år, och att vi gjorde det för kul. Jag tror att många tvivlade på om det överhuvudtaget var lönt att släppa iväg oss på en sån tävling, men det var i och för sig ganska skönt för ingen förväntade sig några stordåd.

Ödet hade andra bullar på gång!

De vuxna som var med, mina två pärer, **Rolf M** och **Aina**, övertygade oss om att vi troligen skulle få vara med i omstarten och kanske också skulle behöva pannlampa på **Jennies** sistasträcka. Så det räknade i alla fall jag blankt med! Men ödet hade andra bullar på gång...

Svårt att få ned pastaskruvarna

Trots all denna övertygelse om att det inte spelade någon roll om det inte gick så bra, blev jag otroligt nervös när tiden väl var inne. Jag förstår verkligen inte varför, men det var så stort och så svårt och så många duktiga människor. Jag hade tilldelats andrasträckan, vilket jag var glad över för jag avskyr att springa förstasträckan. Den lotten hade den här gången fallit på **My**. Minns när vi åt lunch några timmar innan starten, och att jag hade svårt att få ner pastaskruvarna...

Se'n var det plötsligt igång

Se'n var tävlingen plötsligt igång. Stod i växlingsfällan och kände mig helt utelämnad. Liten, ensam med en massa läskiga D21-or runt omkring mig, som stod och hoppade och gjorde exakt samma som jag - väntade. Sen var **My** plötsligt där! Fick den enorma kartan och stack i väg uppför den mördande backen till startpunkten. Och fick se första kontrollen på kartan. En sisådär en kilometer bort (jag vet, **Andreas**, din var 5 km bort, men det var långt för mig!).

Hade Svaides Nina i ryggen

Det var bara att springa. Vad jag inte visste var att jag hade Svaides Nina i ryggen. Visst missade jag en del på banan, men jag gjorde lite sådär som man inte ska. Jag följde efter andra som kanske hade samma gaffling och följde de stigar som uppkommit under tävlingens gång. Men på det hela taget gick det relativt bra. Aldrig förr har det väl varit så skönt att spurta de sista metrarna mot mål. Faran var över!!!

Vår medelålder var 17,5 år

Jag släppte iväg **Lina** på sin sträcka, och fick beskedet om att det gick ganska bra för oss. Och bättre skulle det gå! Vi klarade att undvika omstarten, och **Jennie** klarade sin sista sträcka galant utan pannlampa! Och faktum är, att vi mot allas förväntningar, klarade att slå ett av Svaides lag! Vårt debuterande lag, med en medelålder på 17,5 år, fixade en 243:dje plats!

Gu' va' bra vi va'!

Därför tar jag mig rätten att säga det: "Gu' va' bra vi va'!!!!"

ORD PÅ VÄGEN

"Den som tänker vistas en dag i skogen, bör ta med bröd för en vecka!" (Tjeckiskt ordspråk)

MED AINA PÅ 10-MILA

av Jennie Pettersson

Den här tävlingen är nog en av dem som jag kommer att minnas en stor del av mitt liv. Det beror på att det är en så'n stor tävling och att det var första gången jag sprang orientering så långt. Ett annat stort plus är ju att det gick så bra för oss.

Hjälp! Ska jag springa 8 km ogafflat!

Precis när vi kom till tävlingsplatsen hade jag ännu inte hunnit bli så nervös, eftersom jag skulle springa sista sträckan. Litet mer nervös var jag när jag på båten fick reda på att min sträcka inte skulle vara rak, som jag hade ställt in mig på. Nu tänkte jag: "Hjälp! Skall jag först klara av att springa dryga åtta kilometer i fastlandsterräng och uppe på det orientera själv hela vägen! När jag kom till tävlingsområdet blev jag lite lugnare, för då var det någon som talade om för mig att det bara var första slingan som var gafflad.

Vi slapp omstarten

När starten hade gått för damkaveln och **My** hade sprungit iväg tänkte jag: "Ja, nu är det ännu ganska lång tid kvar". Men sen när hon kom i mål på en väldigt bra tid och dessutom först av gotlänningarna tänkte jag: "Oj! Vad bra!"

Se'n fortsatte det att gå bra för **Linnea U**, **Lina** och **Linnea G** och vi slapp omstarten. Det hade jag ju också laddat för hela tiden. Nu blev det så att jag fick springa iväg själv. Jag var förstas glad över att det hade gått så bra men man känner såg på samma gång inte så säker på sig själv, som när det är fler med.

Oj, där var visst Eva Kvarnberg!

Precis innan jag skulle starta kände jag mig ganska nervös men jag tänkte hela tiden på att jag måste fixa det. Det hade ju alla andra i laget gjort. Fast det blev inte riktigt som jag hade tänkt mig, för jag missade redan på ettan. Men oj där var visst **Eva Kvarnberg** (Svaide-Roma lag ett:s sista sträcka). "Det kan inte vara sant!", tänkte jag, som hade missat ettan så mycket. Det visade sig då att även hon hade gjort det.

Tänkte bryta vid varvningen...

Ett tag i skogen sprang jag i närheten av Eva, men så var det min tur att missa lite igen, och då tappade jag henne. En stund trodde jag att jag hade varit ute så länge att jag inte skulle hinna i mål innan maxtiden var överstigen. Sanningen att säga, tänkte jag faktiskt bryta när jag kom till varvningen. Jag tyckte nämligen att först slingan hade varit så otroligt lång och tänkte att om andra slingan är lika lång var det ingen idé att fortsätta eftersom tiden skulle vara ute.

VOK-ARE PÅ "ELITLÄGER" I OSKARSHAMN

av Elena och Linnea

En fredag tidigt i våras reste ett gäng sugna ungdomar från Gotland till Oskarshamn på "elit"-läger. Med från VOK var Elena, Jennie, Linnea G och Elisabeth, som skulle vara kock på lägret (hon får en extra stjärna för den goda maten!).

Väl på båten, när vi VOK-tjejer desperat försökte plugga i ett smutsigt, någorlunda lugnt hörn, fick vi sällskap av tre halvdruckna medelåldersmän, som gärna hjälpte till med biologiläxan (-). När vi vänligt, men bestämt, svarade nej, så svarade de med att spilla Cola på Elenas ben. Vi har ju alltid hört att Cola ska vara bra för huden...

Tjatade till sig en kanotfärd

Väl i Oskarshamn inkvarterade vi oss i de mysiga stugorna i Oskarshamns stugby, alldeles vid havet. Lördagen började med träning i härligt väder och fin terräng och fortsatte så till sent på eftermiddagen. Efter kvällsmaten tjatade Linnea till sig en kanotfärd i den mysiga viken. Den gick en drastisk start till mötes. Efter några paddeltag kom vi fram till att Linnea inte var speciellt bra på att styra, så vi försökte byta plats mycket försiktigt mitt ute i skärgården...

Hon lyckades hålla en arm torr!

Varför har aldrig nån talat om för oss att man aldrig, inte under några omständigheter ska stå upp i båten (eller har vi glömt att lyssna..?)!? Bytet resulterade på enda möjliga sätt: Elena föll i slow-motion ur kanoten och ner i det iskalla vattnet. Endast en arm lyckades hon hålla torr. Men eftersom Elena är en stark och positiv tjej, fortsatte hon den fridfulla turen ändå!

Motto: "Det är en stor fördel att tidigt begå de misstag man kan lära något av" (Winston Churchill)

På kvällen tittade vi på Eurovision Song Contest och Miss Universum på de små TV-apparaterna i stugorna. Söndagen innehöll två träningspass på fina kartor och middag i Oskarshamn City. På båten såg vi på "Cast away" på bio och vi VOK-tjejer utsåg **Jacob Schwartz**, "Schwartz", till lägrets mest avklädd och Linnea till lägrets syndabock, för Elenas bad (= det var faktiskt hennes fel enligt Elena). Så kan en rolig och händelserik OL-helg se ut!

MINNEN FRÅN UNGDOMENS 10-MILA

av Ingela Westfält-Uddin

I början av augusti åkte jag med ett gäng duktiga tjejer till ungdomens 10-mila. De "vanliga" ledarna var samma helg på 43-kavle, så jag åkte med istället.

Det var jättekul, men jag skulle aldrig göra om det igen på samma sätt. Tävlingen gick i närheten av Skövde och dit åkte vi i båt och minibuss. När vi kom fram, så hade vi förbeställt ett militärtält, som de ställt upp till oss. Jätteskönt! **Elin Wallqvist** från Svaide hade vi lånat in och hon dök upp på platsen ca 1 timme efter vår ankomst.

Imponerad över orienterarnas disciplin

Vi kunde i lugn och ro göra i ordning vår lägerplats. På kvällen åkte vi in till City och började leta efter en restaurang som serverade pasta. Vi lyckades till slut och efter en god måltid begav vi oss åter till vårt läger. Jag måste säga att jag imponeras över orienterare och deras disciplin. Vi somnade ca 22.00 denna kväll och killarnas start gick 02.30. Inte ett ljud hade väckt mig innan startskottet gick och inte många ljud fanns i lägret därefter. Vår tur att stiga upp var ca. 04.00, eftersom vår första start gick 05.30. En enklare frukostbuffé serverades i skuffen på bussen.

Vi missade Elin!

Sedan löpte det på! Vi kom på 35:e plats av 105 lag! Missen var att vi missade, när Elin sprang i mål på sista sträckan! Det skedde nämligen samtidigt med herrarnas totala målgång. Förvirring! Vi hittade henne i duschen och hon sa att hon inte var besviken på oss, men vi skämdes nog alla lite. I laget deltog **Linnéa Uddin, Linnéa Gustafsson, Marie Sahlberg, Lisa Rondahl, Sofia Uddin, Jenny Pettersson** och **Elin Wallqvist**.

Linnéorna, Uddin och Gustavsson, är två av de tjejer som förekommer mest i årets sista nummer av **+SVETT-BLADET**.

Det är inte att undra på – så aktiva som de har varit under året!

nya

Jobbigare än man tror!

Varför vill jag nu inte göra om det på samma sätt? Ja, inte beror det på tjejernas fantastiska insats, men att köra buss Visby – Skövde t. o. r och sedan vara med från tidig gryning och följa laget, var jobbigare än jag någonsin kunnat tro. Imigran och förstående tjejer, när vi körde fel i Södertälje, räddade mig. Som sagt: jag ställer upp igen, men inte på samma sätt!

IDÉKONFERENS OCH EXTRA FÖRBUNDS-MÖTE

Av Ingela Westfält-Uddin

När övriga familjen åkte till Fårö på det årliga familjelägret fick jag denna gång, med sorg i hjärtat, stanna hemma.

Efter en hel kväll och en natt i ensamhet, så åkte jag istället till Sollentuna för att där, tillsammans med cirka 100 andra från orienterings-Sverige, ha en idékonferens och ett extra förbunds-möte.

Första gången för mig

Det var första gången, sedan jag valdes in som elitledare i GOF, som jag deltog i något Riksarrangemang. Förmiddagen dag 1 ägnades åt att få information på olika stationer och därigenom få lite nya idéer. Det var nog den delen som jag tyckte bäst passade in på benämningen idékonferens.

Vikmugg - utmärkt julklapp?

Det jag tog till mig mest var miljödelen. Där var det till exempel tips på att ge miljörabatt till alla som använder egen mugg vid köp av kaffe på tävling. Något att ta med till 3-dagars nästa år kanske? Och att man kan köpa vikmuggar med klubbemblemet till alla klubbmedlemmar. Det tycker jag skulle vara en utmärkt julklapp till alla från styrelsen!

Andra idéer, som Östergötland testat, är "stigoriering" under den period man inte bör vistas i skog och mark. Då får man inte "gina", utan måste springa på stigarna. Bra att anordna i närheten av tätbebyggt område, vilket också gör att nya målgrupper kan intresseras.

Spännande med precisions-OL

Likaså tyckte jag precisionsorientering var spännande. Här har man på banan ingen tidtagning. Tidtagning används på vissa kontroller för att skilja vid lika många rätt. Kort går precisionsorientering ut på att unga, gamla, rörelsehindrade, ja, alla, kan delta. Man ska från stigen lista ut vilken kontroll, av till exempel 4 st, som är den rätta, utan att lämna stigen. På förbundsmötet i vår kommer man att ta upp om att inrätta SM i denna orienteringsgren.

Påverkade förevisaren

Det fanns också bl.a. information om "Klubben on line" och OLA-systemet. Här hoppas jag att jag påverkade han som förevisade, att lägga den personliga inloggningsfunktionen lite senare i programme. Jag var nämligen under min ensamma fredagskväll inne på min dator och sökte information, men stoppades innan jag nådde tävlingsinformationen på vissa klubbsiter, som använde detta system.

Mycket gnäll från distrikten

Efter denna innehållsrika förmiddag löpte dagarna på med information i en stor hörsal, bland annat av förbundsordförande och förbundschef. Det som förbundschefen inledde med i sitt anförande förvånade mig en del. Det har tydligen varit ganska turbulent i förbundstyrelsen och han har nu suttit i cirka 4½ månader. När han nyvaldes såg han fram emot att på heltid få ägna sig åt det roligaste han vet - "orientering". Efter bara 4½ månader, så är han tveksam! Mycket gnäll kommer in från distrikten, som han inte var beredd på. Mycket av gnället ligger längre tillbaka i tiden. Jag tycker personligen att sådant är tråkigt. När nya krafter kommer, så måste man försöka lägga band på sig och ge dem en chans, innan man går på i de vanliga ullstrumporna och klankar ner på tidigare felaktigheter.

4-5 år med förlust

Extra förbundsmötet var också till för att den nya styrelsen inte ville fortsätta att tära av kapitalet. De senaste 4-5 åren tillbaka i tiden har varje år gått med förlust. Visserligen godkänt av förbundsstämman, då extra projekt har gjorts, som t.ex ledarutbildningar. Men nu ville de inte fortsätta längre. För att

kunna planera för nästa år, måste de få in pengar och genom dessa skapa en verksamhetsplan som de känner ansvar för.

Ökning av tävlingsavgifterna

Här blev det på kvällen en omröstning, vilken till slut innebar en ökning av tävlingsavgiften med 5 kr för ungdomar, 15 kr för vuxna och 20 kr för elit. Det var en jämkning av styrelsens tidigare lämnade förslag och åsikterna på förbundsmötet. Föreningsavgifterna höjdes också, vilket för VOK innebär från 500 kr till 2000 kr.

Målsättningarna för orienterings-Sverige framåt är "Världens bästa landslag" och "5 % fler aktiva orienterare". Dessa frågor kommer vi också att ta upp på GOF's klubbledarkonferens, som är den 24:e november. Vi bjuder då även in ungdomsledare och elitledare för att fundera kring dessa målsättningar.

Andra positiva minnen är när man kort nämnde vad "Avstamp 2000" innehöll. Bland annat att social gemenskap och klubbssamarbete ska prägla orienteringssporten. Detta är också några av mina personliga mål med orienteringen. Ska vi kunna fortsätta att utvecklas måste vi ibland våga släppa på och börja samarbeta över klubbgränserna, för att få behålla och utveckla våra ungdomar och elit för att nå våra huvudmål.

Saknade dansen!

Väl hemma, efter en gungig flygres, så

är jag lika trött som övriga familjen. Jag slapp i alla fall träningsvärken! På frågan från **Kurre Löfgren**, om jag är bortskrämd nu, så är svaret att det var jätteintressant, men att jag saknade dansen.

INLÄGGET

ORIENTERING: Tendens nedåt. Nås av rapporter att de ideellaste av de rosenkindade ideella ledarna inte längre känner glädje inför uppgiften. Inte ens tävlingarna tidiga söndagsmorgnar lockar längre. Och när tävlingen, festen med ångande kaffetermos och sladdrig skinkmacka och vajande klubbfanor känns som ett ok, anar jag ugglor i orienteringsmossen. Kan bara tänka mej med vilka känslor man nu går till det mörka uppbyggnadsarbetet i leriga spår under höst och vinter. (Roger Björkman i Gotlands Tidningar)

JULKLAPPSTIPS

"ORIENTERARSJUKAN - OCH ANDRA BERÄTTELSE"

Varför dog så många orienterare en oförklarlig död i slutet av 80-talet?" "Orienterarsjukan och andra berättelser" av **Fredrik Ekman** och **Magnus Bårtås** är en fascinerande hybridbok - essä, litterärt reportage, bildessä och debattbok, som ifrågasätter vår syn på vad som betraktas som vetenskap och varför. Pris: 315 kronor i bokhandeln eller via bokförlaget på www.dn.se/bok

"Man kommer aldrig först om man går i andras fotspår" (Okänd tänkare)

LYCKAT GÅSABLOT

av Nils Hallgren, adjutant

WOK-cupen har under några år tränat på att arrangera gubbfester! Förra året provade vi med gås på menyn, vilket utföll till belåtenhet. I år ansåg vi oss så modiga att vi kunde bjuda in övriga VOK-gubbar.

Första uppgiften var att hitta en lämplig dag. Vi hade bestämt en dag redan på årsmötet i februari, men tyvärr kolliderade den med Fårölägret. Hösten är som bekant en mycket intensiv period för klubben. Efter noggrann efterforskning återstod bara fredagen den 26 oktober, så den dagen fick det bli.

Svartsoppa och gås var uppskattat förra året, så samma meny bestämdes, trots att det var 2 veckor till Mårten.

Sedan måste vi hitta en lokal som var stor nog för ett 30-tal personer. Efter kontakt med WOK-cupparen och tillika festkommittéledamoten **Svisse**, fick vi förslaget att GEAB:s lunchrum med tillhörande bad och bassäng kunde vara ett lämpligt ställe. Han hade möjlighet att få disponera de mycket trevliga lokalerna.

Inbjudan skulle nu ut till gubbarna och eftersom vi som vanligt var sent ute blev det bråttom. Med hjälp av mail/cykel kom dock inbjudningarna snabbt ut. 28 st svarade positivt, några efter personlig påminnelse av generalen.

Vi började med en lätt orientering/ tipspromenad. Den senare utnyttjades av **Sven L** och **BC**. Med erfarenhet av tidigare OL-övningar vid våra gubbfester hade vi i år förenklat tävlingen genom att kodsiffrorna tagits bort samt att vi återgick till de gamla stiftklämmorna.

Kaj tyckte banan var i längsta laget, så han cyklade runt! F d postisarna **Uno J** och **Rolf P** promenerade hela banan på hyfsad tid. De hade förmodligen burit ut post på det distriktet förut!

Givetvis fick en WOK-cuppare bästa tiden: **Gunnar Hallström**. Av olika anledningar kom några gubbar för sent till start, men de fick erforderlig motion genom simning i bassängen.

De flesta lögade sig länge i bastun och i den varma bassängen under inmundigande av lättare jästa drycker.

Så småningom kom finkläderna på och bordet var dukat. Svartsoppa är kanske inte allas favorit, men alla, utom en (inga namn väl, **Anders**), åt med god aptit. Därefter serverades en utmärkt gås med alla de speciella tillbehören. Middagen avrundades som sig bör med äppelkaka och vaniljsås. Allt tillreddes och dukades fram under överinseende av expertis från Skåne (tillika general). Till middagen serverades den gutniska specialiten Gotlandsdricke. Enligt inbjudan kallades den "Vängevatten", menat som hedersbetygelse åt skaffaren!

Efter middagen skedde en del omgrupperingar och många märkliga orienteringslopp diskuterades. Dessutom berättades en del skabrösa historier som naturligtvis inte kan återges i en familjetidskrift som Svettbladet! Flera tal hölls och det verkade som gubbarna önskade en fortsättning på denna eftersäsongsfest, gärna då som "**WOK-CUP OPEN**".

Efter kaffe med tillbehör fortsatte samvaron. Vid midnatt började tröttheten göra sig gällande och gubbarna drog sig hemåt efter trevlig kväll med motion för både magen, själen och resten av kroppen.

"Den sum hasar kummar fortare fram än den sum rasar"
(Gotländskt ordspråk)

ETT ÅR MED VOK

en betraktelse av den årligen återkommande gästskribenten,
Andreas Mattsson

Alla som var med och bevittnade julspelet och det stämningsfulla luciatåget förra året i Follingbo Folkets hus, alltså inte bygdegården (där var ju Svaide), minns kanske vad som stod i händelsernas centrum? I det traditionella julspelet var många av de klassiska mönstren försvunna och i tvättkorgen låg ett Jesusbarn, som fötts rakt, förbi analfasen, trotsåldern och puberteten, in i H18-klassen. Jesusbarnet var undertecknad och han fick ett medlemskap i VOK - under omtumlande och överraskande former.

Avtryck, intryck och särtryck

Nu har det gått ett år, och Jesusbarnet, H18-killen, har deltagit i VOK:s verksamheter i alla möjliga former, samtidigt som han alltjämt tävlat i den gula nylontröjan. Han ska här försöka summera året som har gått, år 2001, ett år som på många sätt och vis lämnat avtryck, intryck och särtryck inför framtiden.

Orienterare är av tradition inte från familjer som håller hårt på klassiska tra-

ditioner. I den mån traditioner finns, vilket de faktiskt gör i stor utsträckning, gäller det egna traditioner, såsom Annandagsorienteringen i Kinnerstugan, Nyårsorienteringen i Svaidestugan och 5-dagars, som turnerar runt i olika stugor, skogar och åkrar. (Jag vet inte riktigt, jag har aldrig varit med om något av ovanstående). För att få uppleva känslan av att bryta en klassisk tradition, för att uppleva gemenskap och även för att få springa orientering, åkte jag med på påskresan, som i år gick till Skåne i VOK:s regi. På något konstigt vis, var deltagarna från VOK de klart dominerande på resan, då de andra orienterarna, från de andra klubbarna, föredrog att springa i Blekinge, där de för övrigt lyckades haverera en minibuss, men det är deras historia, som de förmodligen delar med sig av i sin egen klubbblaska.

Samkväm, mat och spelautomater

Så här långt efteråt, finns det mycket som etsat sig fast i minnet från den här resan, samtidigt som en del glömts bort. Eftersom resan gick till Skåne, valdes, med all rätt, färdvägen över Oskarshamn. Avgången på Långfredagen 07.00 med M/S Thjelvar från Visby var första etappen på vår resa. Som traditionen säger, sätter man minibussen och den där gröna bilen av märket Volkswagen på bildäck, för att sedan gå trapporna av robust stål, upp till däckens där samkväm, mat och spelautomater erbjuds.

Orienteringsgänget från VOK placerade sig i restaurangen, belägen i aktern,

"Om du inte tar hand om din kropp, var ska du då bo?" (Peggy Ayala)

medan det andra orienteringsgänget inkvarterade sig i hytter, som de köpt i förväg. Den här båtresa på 4 timmar, var bland det värsta jag varit med om. Vinden på Östersjön var klart negativ för resor med gotlandsbåt till Oskarshamn och tämligen snart började det blåsa på rejält i den gamla skorven. I restaurangen började de, som valt att ta för sig av frukostbuffén, ångra sitt tidiga morgonbeslut, samtidigt som de första kräkningarna hördes från hel-täckningsmattan bakom oss.

Trillade ihop i en sorglig hög

Själv trillade jag ganska omgående ihop i en liten sorglig hög på golvet bredvid syskonen **Pettersson, Jennie** och **Erik**, som redan låg där. Inte för samvaron och inte för den glada stämningens skull, utan som ett tecken på överlevnadsinstinkten, som människan har i sig. I denna hög på golvet låg vi sedan medan de vuxna, **Rolf, Ingmarie** och **Kaj** satt och åt medhavd matsäck, bl.a. yoghurt, och pratade gamla minnen, till synes ganska oberörda av situationen, som för oss andra började bli riktigt obehaglig. Med tiden slutade det blåsa och med tiden kom vi fram. Ibland blir man väldigt glad av att få se Oskarshamns skyline, med timmerhögar, fartygsvarv och en ljusfabrik, framför sig.

Långa långsträckor

I orienteringsväg minns jag tydligast de två långa sträckorna, för övrigt de längsta långsträckor jag någonsin varit med om, som banläggaren valt att inleda Påskpaketets första tävling med. Det roliga var att vägvalen på de två sträckorna var exakt likadana och vederbörande var tvungen att springa de tre kilometrarna längs med olika gårdsgårdar, beståndsgränser och kal-

hyggeskanter i båda riktningarna. Dessa långsträckor, som även berörde andra VOK:are, har sedan hamnat i skymundan av den långsträcka som en annan **Andreas, Nikolausson**, fick uppleva på Tiomila, några veckor senare.

Rolig kortdistans

Helgen gick vidare och dagen efter var det dags för kortdistans. En kortdistans som jag tror alla var eniga om var rolig att springa. På dag två fick vi äntligen bevittna den där bokskogen på Hallandsåsens sluttning, som alla pratade om så mycket, och ja, det gick snabbt att springa i den. För många gick det kanske lite för snabbt. I alla fall för han som skriver det här. Och även om det gick snabbt, så sprang de andra tonårspojkarna snabbare, så egentligen spelar det ingen roll. I den här skogen vann även **Lisa Rondahl**, och kontentan av den segern, blev glasstårta för alla utom **My**, som var lika mycket vegan och glad ändå. Tror jag. Hoppas jag.

Glad vegan, tror jag - hoppas jag!

Inkvarteringen skedde på vandrarhemmet i Vejbystrand utanför Ängelholm, där vi bodde i ett alldeles eget

"Att misslyckas är inget annat än att lyckas med en miss" (Anonym)

tjusigt, litet annex, tillsammans med danskar på mountainbikes. Maten lagades i kök och tusan vad lång tid det tog att laga vegansk pastasås! De som var med förstår - de andra, är jag rädd, förstår ingenting.

Ingen vann cykeln

Sista dagens tävling, på Annandagen, gick på samma kartblad som kortdistansen. Det intryck som lever kvar i mig, så här åtta månader efteråt, är kylan, väntan och iver efter att få vinna cykeln! Den stod på en piedestal och lottades ut i samband med prisutdelningen, som i det här fallet inte var tidigarelagd, som det brukar heta, utan snarare senarelagd. Ingen vann cykeln och det kanske var tur i alla fall.

Hemresan inleddes genom att Ingmarie visade vägen ut från den skånska skogen till Ljungby, där vi slängde av Kaj vid en stor bensinmack. Vi är ganska säkra på att sällskap väntade där - i en bil med brittiskt ursprung, som skulle ta honom till Sveriges näst största stad. Vi hoppas på det i alla fall.

Hat mot artisten Eminem

Många var nervösa, i alla fall jag, inför hemresan med gotlandsbåten, men den här gången gick det bra. Kanske var det för den goda stämningen inför båtresa, i bilarna på vägen till Oskarshamn genom det bördiga landskapet på vägavsnittet mellan Åseda och Högsby. **My**, i den ena bilen, delade frikostigt med sig av sina blandband och där det uttalade hatet mot artisten Eminem bara späddes på för varje körd mil. Vad som hände i den andra bilen, minibussen av märket Danabuss, har jag ingen aning om.

Elena, Marie, Anders och **Rasmus** vid ett av årets många läger i VOK-stugan.

Traumatiska kilometer

Efter påsken kom en vårsång, där **Linnéa Gustafsson**, högst oväntat, träffade på min mamma på IKEA i Kungens kurva; där Vårträffen i år gick av stapeln vid Snäck och övertecknad för första gången blev uppflyttad i huvudklassen; där **Ulla Hörlin**, efter 5 traumatiskt genomförda kilometer, med mycket smärta, så trevligt satt vid varvningsskontrollen och delade ut en trevlig, liten, söt bana på drygt 4 kilometer, som även den skulle genomföras med ett leende på läpparna.

Efter våren kom sommaren och måndagsträningarna, i samband med examensprovet på banläggarkursen. Själv deltog jag inte i den utsträckning jag egentligen velat, men den allergiska orsaken känner de flesta vid det här laget till. Gotlandspaketet genomfördes av många och där blev det många VOK-segrar på alla möjliga håll och kanter.

Österåkerkavlen ett måste

Efter sommaren kommer hösten och under hösten kommer Österåkerkaveln. Österåkerkaveln är för alla VOK-ungdomar ett måste och så även i år. I år var det tre minibussar som åkte upp med tre busslaster barn och ungdomar i alla möjliga åldrar till Åkersberga. I år förlades vi i en gymnastiksal vid en skola, där uppenbarligen det mesta av det eventuella uteliv som bedrivs i en sömnig förort, bedrevs under de kvällar vi var där. Vid ankomsten till skolan blev vi mottagna av en skock med, kanske, ett femtiotal ungdomar i de yngre tonåren, där några tog mod till sig och frågade **Sven**, vad han var för någon prick och kanske, framförallt, vad tusan han gjorde där?

Christer känner när plikten kallar

Lagen såg inte ut som vanligt i år. I min klass, H20-klassen, var kanske den största förändringen när vi inte hade den traditionsbundna **Anders Nilsson** på första sträckan. Faktum är, att länge var det oklart om vi överhuvudtaget hade något lag, men i sådana lägen av oro, känns det skönt att veta att **Christer Hörlin**, för länge sedan naturvetare, nyligen lumparkille, senast bokare på Destination Gotland, numera återfinns på den andra sidan av havet, i Göteborg, som en slags student. Christer Hörlin känner när plikten kallar och när sistasträckslöparen i H20-laget, av okänd anledning, bortfaller i sista minuten, ställer han givetvis upp.

På första sträckan hyrde vi in en ung herre vid namn **Brent Godman**, till vardags i Bro, till Österåkerkaveln i VOK. Kanske var det hans förtjänst, kanske var det Anders, som inte var med, kanske var det lagledare **Helges**

förtjänst, att vi i år klarade oss ifrån omstarten med bravur.

Läsk till alla som känner Aina

Bortsett från lite trassel med kartor på de sträckor där vi hade dubbla löpare i de andra klasserna, gick även årets Österåkerkavle bra. Alla såg nöjda och glada ut och på kvällen väntade Cosmonova och en turbulent resa till Antarktis på Naturhistoriska Riksmuseet. På söndagen deltog en del i Lilla Lidingöloppet, en del åkte till Uppsala för att spela innebandy, andra klädde av sig orienteringskläderna och gick ut i Stockholms sjudande söndagsliv. Till lunchen samlades alla, utom innebandytjejen, studenten och de som inte tycker om kinamat, vid Ho's restaurang på Söder, där man genast tillverkar ett långbord och tar fram alla handa läskedrycker åt alla som säger sig känna **Aina**.

Fantiserade fram Zlatans succémål

Under färden till Nynäshamn påbörjades sedan planerna för kvällen. På den statligt ägda televisionen sändes Sveriges sista VM-kvalmatch mot Azerbajdjan, som för övrigt spelades på Råsunda i Solna. Lagom till halvtidsvilan hittade vi ett fik i Nynäshamns centrumkärna, med en 14 tums tv-skärm, där vi alla andades ut. Tråkigt nog stängde fiket lagom tills pausvilan var över, men det var en annan femma. Resten av matchen avnjöts sedan i minibussarna utanför hamnterminalen i Nynäshamn, där vi med hjälp av kommentatorerna, som illustrerar med ord, bl.a. lyckades fantisera fram hur Zlatans succémål såg ut.

Efter Österåkerkaveln återstod inte mycket av orienteringsåret 2001. Nästa höjdpunkt för VOK:are var Fårölägret

"Att förlita sig på sig själv är att fördubbla sin förmåga" (Anonym)

och aldrig förut har jag fått så många påminnelser om att anmäla mig till något som detta. Nu kunde jag dessvärre inte vara med, men påminnelserna och rekommendationerna fortsatte ändå sitt tillflöde till mig, via såväl mail som SMS och oralt.

Träning både den 22 och 23 dec.

Nu stundar julen, och efter en snabb titt i kalendariet, kan jag konstatera att de sista förberedelserna inför julhelgen i år även kommer att innehålla långdistansträning vid VOK-stugan den 23:e december klockan 09.30. De sysslor som inte hinns med den 23:e,

IDRELÄGRET

av Lisa och Elena

Efter en hektisk kväll var vi äntligen på väg med båten till Nynäshamn. Vi var ett glatt gäng på väg mot skid-orten Idre.

"Kolla punkthöjderna!"

Sista bussresan mot Idrefjäll bestod mest av skrattet från **Einars** berömda kommentar "kolla punkthöjderna" (Elenas former). Väl framme delades gänget upp i tre lägenheter. Vår lägenhet bestod av **Lisa**, **Kajsa** och **Elena** från VOK och några från Svaide/Roma.

Första utmaningen var "Städjans hemlighet", som innebar att man skulle vandra uppför berget Städjan i grupper med unga orienterare från olika delar av Sverige. Som tur var hade våra lagkompisar förståelse att vi var trötta efter resan, så vi slapp att följa med till toppen och istället försöka hjälpa till så gott som möjligt nere i byn med hjälp av mobiltelefoner.

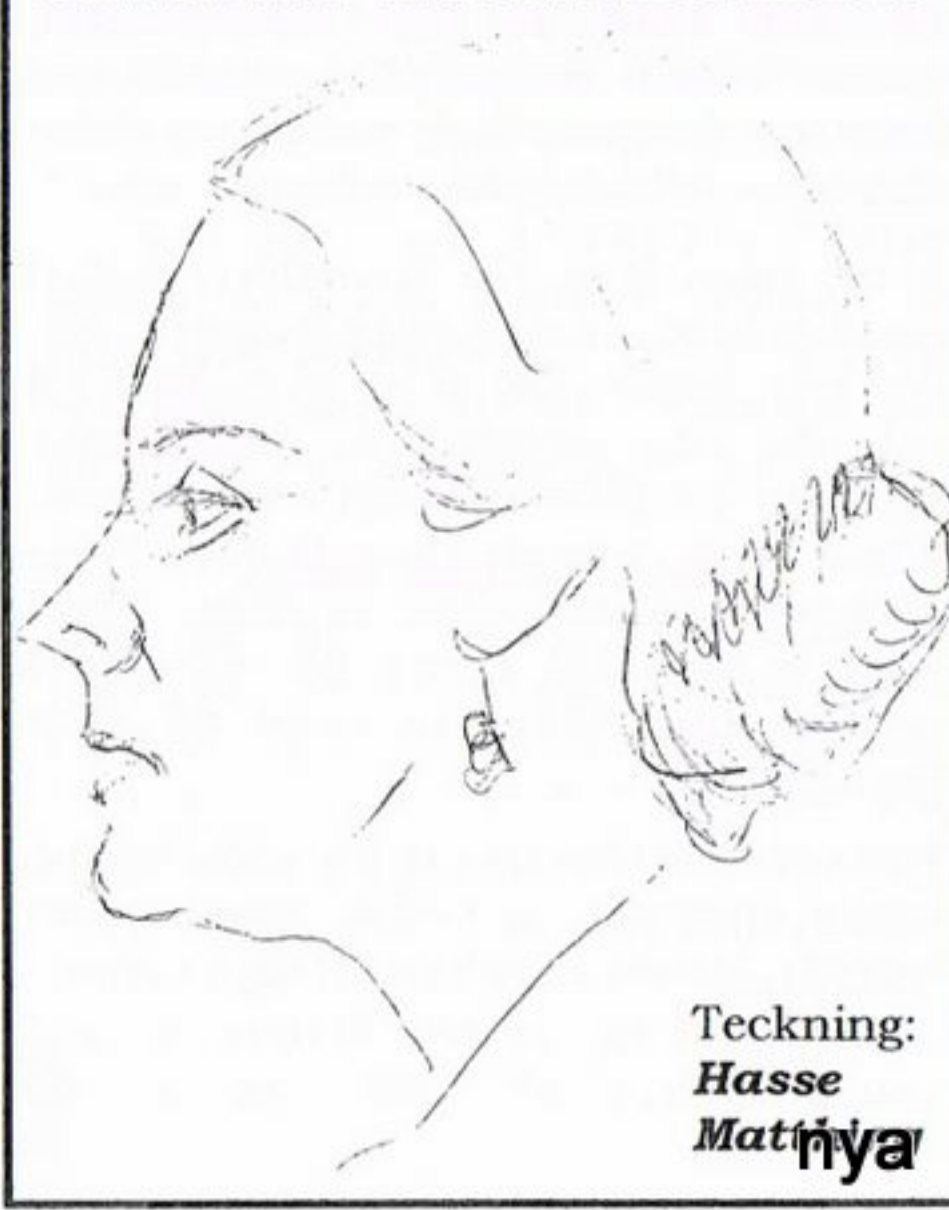
När vi inte var ute och kämpade i det varma vädret och i den bergiga terrängen utnyttjade vi våra möjligheter att t.ex. spela innebandy och minigolf eller bada i poolen. När vi inte ens

hinns inte heller med den 22:e, då det är träningsorientering klockan 13.00.

Om vi inte ses då (man vet aldrig), återstår det bara för mig att önska God Jul och sedan, någon gång efter Annandagsorienteringen, även ett Gott Nytt År. Jag vill tacka alla för de trevliga stunder som varit, och även de som hjälpte mig upp från golvet på gotlandsbåten den där blåsiga Långfredagsmorgonen. Väl mött nästa år, och om ingen överraskar mig, så betalar jag väl medlemsavgiften som alla andra.

orkade med detta (som var väldigt ofta) befann vi oss (Elena och Einar) nerbäddade i soffan framför TV:n, med chips, pop-corn och Elenas berömda varma fruktsallad. Lisa och Kajsa ut-såg Elena till resans mest desperata.

VOK-PROFILEN - ANNA RONDAHL

Teckning:
**Hasse
Mattijä**

WOK-CUP-VÅR- VANDRING

eller mera i tiden: www.-01
av Hasse Matthing

Som vanligt var det strålande sol när WOK-cupparna med sina respektive gav sig ut på sin v-år-liga långvandring.

Vid Lau-stranden samlades en piggt gäng för att tillbringa en stor del av dagen med att vandra längs ostkusten. Årets värdpar **Mats** och **Ulla Dahlström** har en stuga alldeles nära det idylliska fiskeläget *Tuten*.

Transport med inlånade bilar till *Grynge* där starten skedde. Färden gick sedan söderut längs kusten. Det första stoppet gjordes vid *Sjaustru* fiskeläge. Vi fortsatte längs den långa och sandiga bukten och kom så småningom till *Danboreservatet* som är avsatt för att visa hur en opåverkad sandstrand ser ut.

Så slutade sanden för att avlösas av stenudden *Folhammar* med sina vackra raukar. Här togs ånyo fiket fram. Vi fortsatte förbi de fina stenbodarna, vidare förbi Strandpensionatet och kom in i *Ljugarn*. Idag visade sig sommarorten från sin allra soligaste sida.

Liten paus igen vid Turistföreningens vandrarhem alldeles nära hamnen. Söder om denna njöt vi av syrenprakten och de vita skyarna av hundäxing. Efter att ha passerat pastorala strandängar med betande djur tömdes rygg-säckarna på det sista av fiket. Snart kom vi fram till *Tuten* där värdparet och hunden *Amos* tog emot på grasmattan.

Det var inte helt fel att nu sätta sig till bords efter att ha försökt stretcha ut benmuskulerna efter den härliga promenaden på drygt 17 km. Maten var som vanligt härlig att både skåda och

Nästa år har **Göthe** och **Lena** lovat oss en vandring i närheten av *Eksta*. Det blir då sjätte gången vi långvandrar tillsammans. Vi ska spika en dag i god tid så att **ni inte missar denna godbit i WOK-Cupens regi!**

Tack för ett gott jobb 2001 och välkomna alla till vandringen tvåtusentvå!

WOK-GRYTAN -

Fin avslutning på sommarsäsongen

av Generalen

En av VOKs återkommande åtaganden är tvådagarsstävlingen WOK-grytan, som brukar genomföras i mitten av augusti. Tre år skall WOK-CUPen ha hand om denna. Förra året var det **Lars-Göran Nilsson** som var tävlingsledare. I år var det generalens tur. Med hjälp av ett antal mycket kompetenta medhjälpare var det inte svårt att få till ett arrangemang som jag tror uppskattades av deltagarna.

TC fanns vid syddelen av den konstgjorda sjön som ligger strax söder om *Svaidestugan*. **Gunnar Alvaeus** var banläggare och han gjorde ett bra jobb i den inte helt "lättlagda" terrängen. Stort tack också till den tjänstvillige bankontrollanten **Jan Norrby** från *Bro*. Tack också till **Torbjörn Spång** för allt arbete du lade ner och där du fixade starterna nästan på egen hand!

Vädret som de drygt hundra deltagarna bjöds på, var mycket bra och med solen lysande på himmeln och vattnet glittrande i den badbara sjön tror jag säkert även att de kvardröjande fastlandsorienterarna fick positiva bilder med sig hem.

MOR OCH DOTTER INGRID OCH MARIE

av Gunnel Fransson

Det var en gång på fyrtioalet, när **Nils Löfgren** som bäst sprang orientering i *Bro*. Bröderna **Hammarström** lockade med sin syster **Britt** i den tuffa sporten och då sa det "klick"! Så har i alla fall **Marie Sahlberg** hört berättas att det gick till när hennes mormor och morfar träffades.

Maries mamma **Ingrid** förde kanske med sig lite orienteringsgener eller också har omedveten påverkan från barn- domen fått henne att idag njuta av skog och obanad mark! Vägarna är inte bara i slingriga i skogen, utan också i livet, så om inte Maries syster **Hanna** hade varit så envis hade kanske aldrig vare sig Marie eller **Ingrid** kommit med i orienteringsfamiljen.

Så här gick det till:

Hanna hade fått en lapp i skolan om orienteringsskolan i VOK. Hon var envist besluten att delta och tjatade på sina föräldrar. Marie, som är äldre syster till **Hanna**, hängde med tillsammans med mamma, som var chaufför. **Mankan** tog hand om Marie, som han tyckte var för stor i nybörjargruppen. Det var ett lyckat beslut. Marie provade på både innebandy, volleyboll och badminton, men orientering kändes bäst.

"De har blivit nästan som syskon"

Idag säger Marie att det beror på att hon gillar att göra saker själv. Om det går dåligt, beror det bara på henne, och när det går bra, har hon gjort det själv! Genom orienteringen har hon också fått många trevliga kompisar - de har blivit nästan som syskon, tycker hon. Några av "syskonen" går i samma

klass som Marie. Tillsammans med några ovana klasskompisar bildade de ett lag, som sprang "Lysgranaten" i år. Efteråt blev en av kompisarna så intresserad att han undrade hur han kunde lära sig orientera!

Har "Tjevvasan" i sikte

Egentligen har Marie inte så mycket tid att träna för hon vill satsa ordentligt på skolan. Hon går naturvetenskapliga linjen på *Säve* och där måste hon plugga mycket. Det hindrar inte henne att tävla, men kan kanske vara en orsak till att hon inte riktigt hinner med sina motståndare. Just nu har hon "Tjevvasan" i sikte och tränar rullskidor för fullt. **Rolf Malmros** ger henne support och Marie säger att hon beundrar **Rolf** för allt det arbete han lägger ner.

Gick banläggarkurs

Hon har fått ännu mer förståelse för vilket jobb som det ligger bakom en enda orientering, sedan hon gick banläggarkurs tidigare i år. Det har blivit viktigare för henne att utnyttja de banor som läggs och att många springer. Bäst av allt i orienteringen är resorna,

tycker Marie. Hon har lärt sig mycket av att ta vara på sig själv och att resa. Närmast i tiden ligger den alltid så populära skidresan till Harsa under jullovet, anordnad av VOK:s skidsektion. Det kommer att bli en bra och rolig uppladdning inför "Tjejvasan", som hon åker tillsammans med barndomsvännen **Anna Duse**.

Ingrid vill gå vuxenkurs

Hanna slutade ganska fort, men Marie och mamma **Ingrid** fortsatte. Morfar Nils tycker att de borde ha blivit "Broare", men hon märker att det bara blir trevligare och trevligare i VOK. Hon springer direktbanor då och då, men säger själv att hon nog borde gå någon vuxenkurs för att lära sig bättre. Det är främst stegning och kompass hon har problem med. Snart tar Marie körkort och Ingrid behöver inte vara chaufför längre. Då hoppas hon att hon kan hålla kvar sitt intresse för sporten och åka ut själv. Hon uppskattar att orienteringen innehåller så mycket. Här finns människor i olika åldrar och inom olika samhällsområden.

Synd att inte Korpen finns kvar!

Tävlingarna tar henne ut till ställen dit hon aldrig hade kommit på egen hand. Ingrid tycker att det är synd att Korpen inte finns kvar längre. Det var ett trevligt sätt att få ut folk i skogen och ett viktigt socialt arrangemang. För att inte tala om Endurot! Dit hade hon aldrig åkt om det inte var för att, tillsammans med Marie, servera Pytt-i-panna för en dag! Efter flera år i serveringen blir de igenkända av "gubbarna" som gärna visar sin uppskattning.

Är inte rädd för förändringar

Ingrid Löfgren har sitt dagliga arbete som kontorist på Lantmännen. Just nu

är det oroligt med organisationsförändringar och framtida flytt av Lantmännens administration. Ingrid har funderat en hel del på hur hon själv vill ha det i framtiden, men känner sig inte rädd för förändringar. Det finns mycket som håller henne kvar på Gotland. Orienteringsfamiljen är en del.

Varken Ingrid eller Marie tänker så mycket på vikten av klubbtilhörighet. På ungdomsläger är alla klubbar ofta tillsammans. Maries klasskompis **Andreas Mattson**, VIFGute, är nästan adopterad av VOK och skriver i **Sveff-bladet!** Ingrid funderar på om det inte vore bra med en gotlandsklubb på ungdomssidan, när de tävlar på fastlandet. Hon tror att det skulle vara bra för orienteringens framtid. Morfar Nisse kan vara lugn – det handlar inte om Bro eller VOK - det handlar om orientering och skidor med framtiden för sig.

"Om du tänker för länge på nästa steg, kommer du att tillbringa resten av livet stående på ett ben" (Kinesiskt ordspråk)

HAN ÄR BERGFEST ÖVERTYGAD OM ATT DET GÅR ATT TILLVERKA SNÖ PÅ GOTLAND!

av Björn Fransson

Det är minsann inte lätt att vara skidentusiast, när man bor på Gotland! Det är en sanning som alla gotlänningar kan skriva under på.

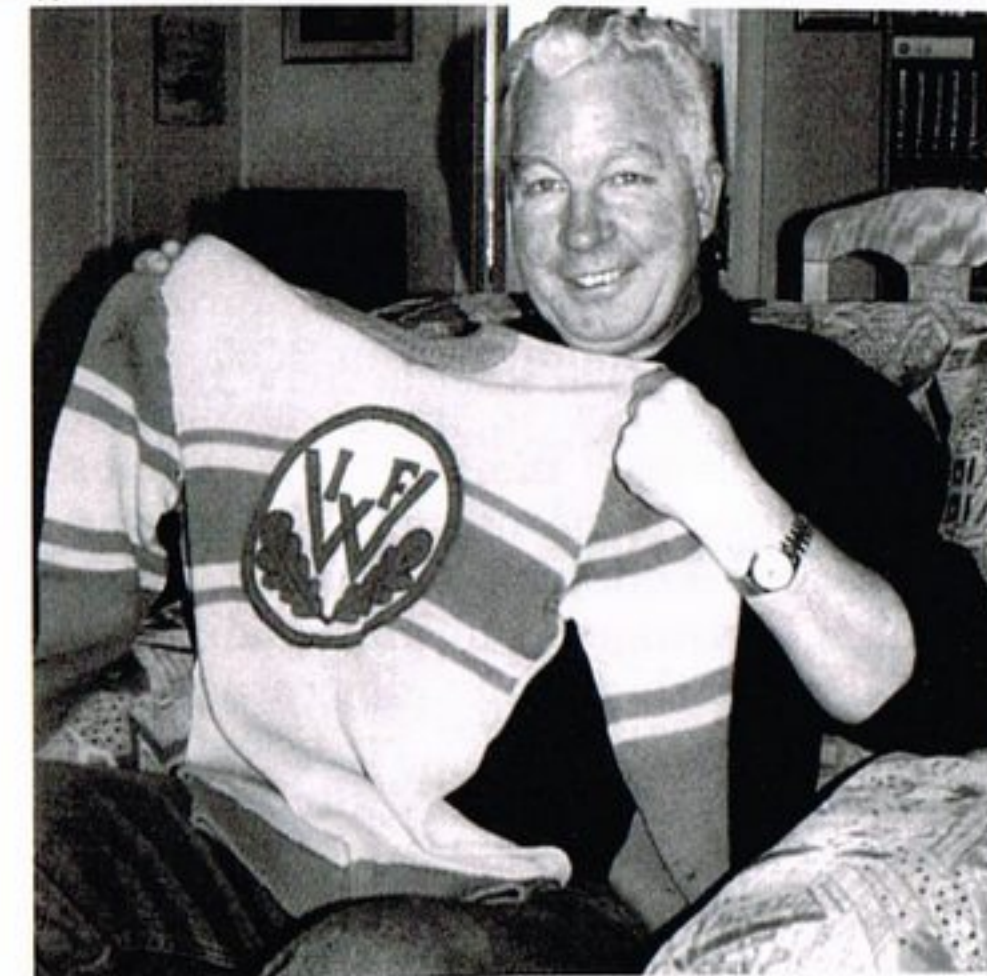
Bandyfolket har godtagit det faktum att våra vintrar har blivit mildare och sällan eller aldrig ger möjligheter till seriespel i den idrotten. Man har mer eller mindre upphört med verksamheten och eventuella intressenter pysslar med innebandy. Ishockeyn har sett till att den fått konstfrusna banor och en del har till och med lagt tak över dem och spelar inomhus i ishallar.

Vad gör skidfolket?

Vad gör då "de sista entusiasterna" – skidfolket? Ja, Gotlands Skidförbunds styrelse och VOK:s skidkommitté arbetar oförtrutet vidare. Varje år planerar den tävlingsverksamhet som om det skulle bli snö från den 6 januari till den 24 februari. Den tänker ut utbildningar, läger och skidskolor och häftigast av allt - den är fullständigt övertygad om det går att "leasa" en så kallad snökanon och ställa den vid VOK-stugan!

En lång idrottskarriär bakom sig

En av dem, som inte kommer att ge sig förrän drömmen är förverkligad, är **Göran Bergfasth**, 55-årig skidentusiast, som inte stått på ett par skidor sedan han kom tillbaka till Gotland för 2 år sedan. Han har en lång idrottskarriär bakom sig, som spelare och ledare inom ishockey, fotboll och bandy i Visby IF, senare med tillnamnet Gute. När döttrarna **Cecilia** och **Ellinor** bör-

jade bli så stora att de fordrade någon sportslig sysselsättning, arbetade Göran som ekonom på Gotlandshem. **Sven Persson** föreslog att de skulle börja i VOK:s OL- och skidskolor – och så fick det bli!

Familjen har spritt sig

Snart var de med och tävlade i både orientering och skidåkning och pappa Göran var med som ledare och påhejare. I bakgrunden fanns också mamma **Inger**, som utan egen idrottsbakgrund nöjde sig med att ta hand om markservice och klippalbum. Ingen av flickorna är idrottsligt aktiv numera, men Ellinor har återvänt till ön och arbetar som barnbibliotekarie på biblioteksbusen. Hon har, för inte så län-

"Framgångens hemlighet är att aldrig släppa målet ur sikte" (Benjamin Disraeli)

ge sedan, åkt "Tjejvasan", så helt omöjligt är det väl inte att hon kommer tillbaka till sporten – om pappa lyckas ordna med snö! Cecilia befinner sig i Toronto, Canada, där hon studerar litteratur och säkert har rejäla vintrar. Hon var för övrigt, under Alvestatiden, mycket aktiv inom damishockey, där hon var med i ett av Sveriges bästa damishockeylag.

Flyttade till Mankans hemtrakter

1985 flyttade familjen till Alvesta (till **Mankans** stora förtjusning – det var ju hans hemtrakter!), där man fortsatte att vara aktiva inom Alvesta SOK. Kanske grydde tankarna på en snökanon där? Man byggde nämligen en alldeles ny slalombacke på orten och använde naturligtvis konstsnö emellanåt. Efter 14 år "i förskingringen" återvände familjen Bergfasth (minus döttrarna!) till Gotland och Göran fick en tjänst som ekonomilärare på Rickard Steffen-gymnasiet. På fritiden är det golf som gäller, när inte snökanonen tar för stor plats i medvetandet. Han är, och har aldrig varit, någon tävlingsskidåkare. Det är som ledare, speciellt för ungdomar, han tycker sig ha en viktig roll.

Engagerade sig i skidförbundet

När Göran kom tillbaka blev han genast tillfrågad om att engagera sig i Gotlands Skidförbund, där det faktiskt, förutom honom, sitter tre andra VOK-are i styrelsen: **Rolf Pettersson, Sven Persson och Göran Lindström**. I VOK:s skidkommitté är Göran en av tre ledamöter och övriga är nämnde Rolf, sammankallande, och **Ylva Jakobsson**. På båda ställena har man på största allvar i flera år diskuterat möjligheterna att tillverka snö med hjälp av en snökanon. Man har hittat en möjlighet att finansiera det hela genom

ett EU-projekt, "**Leader +**", som är ett landsbygdsutvecklingsprojekt. Inom kort är man beredd att söka pengar för något som skall omfatta "leasing" av en eldriven snökanon under några år (kostnad: 60 000-70 000 kr/år) för att eventuellt så småningom köpa in den (kostnad: 500 000 kr), borra efter vatten och sätta upp en ny elljusslinga (cirka 1250 meter). Eftersom det är ett landsbygdsutvecklingsprojekt, vill skidförbundet att Visborgs OK äger och förvaltar det hela. Ett problem i sammanhanget är vattentillgången vid VOK-stugan, men det tror man sig kunna lösa genom att borra.

LEADER +

LEADER är en fransk förkortning för Liaisons Entre Actions de Développement de l'Economie Rural. På svenska blir det "länkar mellan åtgärder som syftar till att utveckla landsbygdens ekonomi. Målet med LEADER är att utveckla landsbygden genom att vissa avgränsade områden ges bättre möjlighet att utnyttja sina egna resurser. Tanken bakom LEADER är att lokala initiativ skapar de bästa förutsättningarna för att bredda och stärka ekonomin på landsbygden. Metoden bygger på ett underifrånsperspektiv, nytänkande, överförbarhet och nätverkande. Den Gotländska LEADER+ planen är förankrad hos en lång rad landsbygdsaktörer som i planens inledning säger: "Vår målsättning är att skapa nya försörjningsmöjligheter och livskvalitet i en landsbygd under stark förändring genom att ge förutsättningar för nya såväl som befintliga arbetstillfällen. Detta sker genom att utnyttja den stora mängd genuina lokala resurser som finns på Gotland i samverkan med ett starkt lokalt engagemang. Ordförande för LEADER+ Gotland är Stig Hansson, Öja.

Se möjligheterna!

Det stora problemet är förstås att finansiera driftskostnaderna. Snökanonen behöver cirka 3-4 minusgrader eller kallare för att fungera bra. Den snö

SKID-KOMMITTÉNS VERKSAMHETSPLAN FÖR 2002

Vi inom skidkommittén har följande mål och ambitioner för nästa säsong:

- ❖ **Att** arbeta för att Visborgs OK skall hålla sin ställning som Gotlands ledande Skidklubb.
- ❖ **Att** VOK-stugan även i fortsättningen skall var Gotlands Skidcenter.
- ❖ **Att** anlägga en konstsnöanläggning vid VOK-stugan.

Vidare att följande åtgärder behöver vidtas för att uppnå målsättningen:

- **Utbildning** av nya skid- och tävlingsledare inom klubben.
- **Genomföra** skidskola, vallakurser och ledarutbildning.
- **Vara** spåransvarig i samråd med anläggningskommittén.
- **Arbeta** för att klubbens tävlings- och motionsarrangemang håller en hög klass, samt ge en god service till klubbens medlemmar med information om säsongens anmälningar, skidlicenser och tävlingar.
- **Utse** tävlingsledare till klubbens tävlingar.

Rolf Pettersson, Ylva Jakobsson och Göran Bergfasth

som kan börja tillverkas, så fort det blir tillräckligt kallt, packas och lagras på ett lämpligt ställe och körs sedan ut på spåret, när det blir tjäle i jorden. Det ser inte Göran som något hinder alls: Han och några andra entusiaster körde ut och packade isskrap från ishallen redan under 80-talet! Kanske går det att få något företag eller Gotlands kommun i sin friskvårdssatsning att sponsra driften (vatten, el, vaktmästarkostnader o s v)? Eller varför inte ta betalt i form av en avgift för varje skidåkare, som utnyttjar snön? Göran tillägger: "Det gäller att se möjligheterna och inte bara hindren!"

Blir drömmen uppfylld 2002-03?

Kanske får han se sin dröm uppfylld i en nära framtid. Han hoppas i alla fall att det hela skall vara igång redan nästa säsong, vintern 2002-03! Under tiden funderar kommittén vidare på hur den ska anordna tränarutbildning för de äldre ungdomarna, så att dessa kan ha hand om vinterns skidskola! Som sagt – det finns inga hinder, i form av tankar på snöbrist, för de "sista entusiasterna"!

Rolf Pettersson, skidledare, planerare

ISLAND GAMES PÅ ISLE OF MAN

av Staffan Roos

Vi som for iväg till Isle of Man för cykel och triathlon var **Stefan Persson, Tobias Spång, Anders "Agge" Lindgren** (alla tre aktiva VOK-are) och f.d. aktive VOK-aren **Staffan Roos**.

Agge och Stefan var anmälda i triathlon och cykel, medan Tobias skulle vara med i triathlon. Själv var jag anmäld som "Team Manager" i båda sporterna, men var trots detta med i startlistorna.

Bytte ut rangliga sängar

Gotlandstruppen anlände till Isle of Man på lördagskvällen och skulle bli bussad direkt till invigningen. Vi fyra som hade cyklar med oss, och skulle vara på tävlingsplatsen för **triathlon** redan påföljande morgon, fick åka taxi direkt till vårt hotell. Det var tur att vi kom dit före de övriga, då rummet vi blivit tilldelade, hade för korta och rangliga sängar. Vi lyckades byta ut det mot ett något mindre dåligt. I rummet fanns en våningssäng och två enkelsängar. Med dessa + våra resväskor och ryggsäckar på plats fanns det knappt någon golvyta att sätta fötterna på.

Simningen i grävd "ankdamm"

Söndagens triathlon sågs av en mycket stor publik. Simningen, 1500 m, gick i en grävd "ankdamm", med c:a en meters vattendjup. Cykelsträckan, 40 km, var en varvbana på en mil, där varje varv inleddes med en ganska bra stigning.

Löpningen på en mil gick på en slinga som sprangs tre varv, där varje varv gick upp för samma backe som cykelmomentet. "Mina" tre grabbar gjorde mycket bra ifrån sig och kämpade verkligen väl. (Se resultatet)

Guldplundring

av vikingar på Isle of Man

Gårdagens triathlon satt kvar

På måndagen var det dags för tempo-loppet. Det gick på andra sidan ön, vid Peel, på en bana som var 25 km lång och skulle köras två varv. Jag cyklade dit på förmiddagen och körde ett varv på banan. En mycket backig och rolig bana. Efter besiktningen av banan cyklade jag tillbaka till Douglas där vi bodde.

Både Agge och Stefan hade förvarnat mig om att de kanske inte skulle köra tempot och så blev det också. Gårdagens triathlon satt kvar i kroppen. Vi cyklade till tävlingen på kvällen för att se Andrew Roche (Isle of Man) vinna på 1.04.07 över 50km!!!

De som var här skulle få cykla!

På tisdagen var vi helt lediga, men på kvällen när vi kom till friidrottsarenan för att se på bland annat 5.000 m blev jag inkallad till ett extra möte med tekniska kommittén för cykel. Guernsey hade protesterat mot att några öar hade anmält upp till sju deltagare to-

talt. Det blev mycket tjafsande fram och tillbaka, men till slut beslöts att de som var här skulle få cykla. Reglerna skulle ses över på torsdagens "pre-technical-meeting".

Linjelopp med luftrörsproblem

På onsdagen var det dags för linjeloppet, också det vid Peel. 11 varv och 108 km. Agge och Stefan fanns med på startlinjen. Stefan tvingades bryta på andra varvet p.g.a. problem med luftrören. Agge kämpade på och hamnade i sistagruppen med sex cyklister. I den gruppen blev han kvar hela loppet. Däremot minskade gruppen efterhand och till slut var det bara tre kvar. De blev varvade en gång (på åttonde varvet). Varvet var kuperat med en kraftig stigning strax efter start och en bra stigning där jag stod vid langningssträckan.

Många pre-technical meetings

På torsdagen var det dags för Pre-technical meeting redan kl. 12. Grabbarna tog en cykeltur söderut för att se lite av ön. Jag höll mig i stan för att inte missa mötet. Mötet gick bra och nu skall det inte gå att misstolka reglerna när det gäller hur många man får anmäla. Nu får man anmäla 5 cyklister totalt + 5 MTB-cyklister.

Det kommer att bli lagtävling även i landsvägsloppet. Detta för att motivera även de som blivit avhängda att köra vidare. De kan ju ha en lagmedalj att köra för.

På kvällen uppdagades min stora miss denna vecka. Vi skulle på Pre-technical meeting för triathlon kl. 18. Där fanns ingen och efter telefonsamtal till triathlon-koordinatören visade det sig att mötet varit i tisdags!!!

MTB-möte vid friidrottsarenan

Mötet var vid friidrottsarenan, så vi fick se bl a damernas 5.000 m i stället. På torsdagen kördes MTB-loppet i närheten av Peel. Detta avstod vi från att se på, eftersom vi skulle på möte.

På fredagskvällen var det dags för kriteriet runt det ställe där även avslutningsceremonin skulle vara. Banan var långt ifrån bra. Varken cykelarrangörerna eller kommissarierna tyckte om den, men de blev tvingade av Isle of Mans huvudorganisation för spelen.

Jag ville ha hem dem hela...

Varvet gick på stadsgator utom på "baksidan" där det smalnade av till en gångstig passerande murade grindstolpar i båda ändar av gångstigen. Det blev också krasch i bakre delen av klungan redan på första varvet.

Isle of Mans killar visade sig vara de starkaste. Av de fyrtiotal som startade var det bara tolv kvar till slutet. Av dessa var alla fem Isle of Man-killarna kvar. Agge och Stefan valde att inte köra. Jag ville ha hem dem hela till Gotland igen.

2003 är det dags igen

2003 är det dags igen. Då är det Guernsey som gäller. 2005 är det Shetland och till 2007 har Rhodos lämnat in ansökan.

The Sports

Triathlon

Resultat triathlon:

1. Paul Slements Jersey 2:00:25
20. Anders Lindgren, Gotland 2:16:15
29. Stefan Persson Gotland 2:20:00
42. Tobias Spång Gotland 2:32:21

Welcome to the
NatWest Island Games 2001 nya

ANLÄGGNINGS-KOMMITTÉN - HAR MYCKET PÅ GÅNG!

av Björn Fransson

Ingen vet hur många som besöker VOK-stugan ett vanligt dygn, men många är det! Självljart väljer man stugan av en mängd olika skäl, men ett viktigt sådant är säkerligen den goda servicen! Jag har intervjuat anläggningskommitténs ansvarige, **Anders Ardin**, för att **SVETTBLADETS** läsare skall "få koll på läget": "Vad är på gång?"

Spåret mellan VOK och Svaide klart!

En gammal dröm har förverkligats av Anders Ardin och de två vaktmästarna vid VOK- och Svaidestugorna. Numera kan du springa eller åka, utan att villa bort dig, mellan de två fritidsanläggningarna på ett 10 km långt spår, förutsatt att du startar vid en av stugorna och återvänder till startpunkten.

Slut på "bortskidade" barn...

Startar du vid VOK-stugan, tar du 7,5 km-spåret. Efter cirka 4 km, vid Polisens skjutbana, är det numera ordentligt märkt och röjt en naturlig övergång till Svaides spår, som slutar vid en rund pinne vid Svaidestugan. Meningen är att de båda stugornas spårmakare skall spåra ordentligt vid dessa övergångar. Kanske är den tiden slut då lärare, som släppte ut barn vid VOK-stugan fick hämta dem, frusna och ledsna vid Svaidestugan? Nu är det bara att åka på - fast det kan ta sin rundliga tid att åka 10 km, om man är ovan och har klabb under skidorna, förstås!

Stora renoveringar väntar

Efter att ha konstaterat att båda omklädningsutrymmena är väldigt nedslitna, satte man genast igång med att, tillsammans med ventilationskonsulten och VOK-medlemmen **Stefan Nilsson**, få ventilationen att fungera på ett tillfredsställande sätt. Man gick igenom

och bytte ut fläktanordningarna och av kommentarer från brukarna att döma, verkar man ha lyckats få till en riktigt bra ventilation.

Offert på helrenovering av duschutrymmena

"75 000 kr har vi redan fått! Ytterligare 100 000 kr får vi, om kommunfullmäktige på måndag beslutar så, och har vi tur, får vi i vår ytterligare 30 000 kr från Riksidrottsförbundet. Allt detta behövs för att vi skall få till den välbehövliga helrenoveringen av de båda duschutrymmena. Blir det som vi tänkt, kommer vi genast att sätta igång med byggnationen - igångsättningstillstånd finns! Går allt i lös, kommer alla besökare att mötas av kakelväggar från golv till tak, klinkergolv med golvvärme och en helt ny VVS-armatur! Stora summor, kan tyckas, men lägg då dessutom till att VOK:s flinke vaktmästare, **Sören Thulin**, ska vara med och bygga det hela och att hans lön ingår i kostnaden, liksom det konsultarvode som Stefan Nilsson inte tar ut!" säger Anders Ardin.

VISBORGS OK

WOK-CUP-ÅRET 2001

av Hasse Matthing

Det blev en både spännande och ovanlig upplösning av årets WOK-Cup, den 18:e i ordningen.

Spännande upplösning

Vid den tionde och sista deltävlingen, traditionellt vid 2-milen, återigen vid Häftings, var ställningen följande:

Nisse hade nästan maxpoäng, 72, och det hade han fått genom fyra segrar och en andraplats. Han kunde endast förbättra sin rad genom ytterligare en vinst. **Robban** hade lika tuff utmaning. Om han vann, kom han upp på samma poäng som Nisse.

Trycket var alltså hårt på Robban, men han bestod provet! Den föredetta Folesorken for fram som ett jehu uppe i de fina Hangvarskogarna och fick sin seger - visserligen en delad sådan - men ändå! Det blev hans tredje in-teckning i vår ståtliga buckla. Han har långt kvar till konkurrenten Nisses suveräna sju segrar.

Ingen har tagit maxpoängen

Ännu har ingen tagit maxpoängen, d v s 5 x 15 p = 75 p, men förutom de redan nämnda har även Julle varit nära. Generalen bestämde efter målgången - något odemokratiskt - att i år får det bli två adjutanter. Han kanske behöver det nu, när han går in i 60-års-klassen på riktigt!

Jag skall inte bli så långrandig i mina kommentarer om WOK-Cups-året. Kan dock inte undanhålla läsekretsen det

faktum att generalen visade sig ha det högsta deltagandet i år, 8 st. Även i år fick han se sig slagen på slutet av "nybörjaren" **Svisse**.

Två som ofta varit med och krigat i toppen har i år inte syntts till så ofta på tävlingarna. **Julle** hjälper sina döttrar att bygga hus och **Leif** har haft mycket att göra på fastlandet. Vi väntar även på ett genombrott för **Gunnar**, som väl får bygga om en gammal kylare till en extra efterbrännkammare!

Deltagandet har i år varit "sådär", flera har bara deltagit i någon enstaka deltävling. Kanske gubbarna börjar bli för gamla!

Nu får vi ta nya tag inför den nittonde upplagen och så smått även börja tänka på vårt 20-års-jubileum.

Slutresultat 2001

1	Nisse/Robban	72
2	Gunnar H	56
3	Leif	49
3	Leif	49
4	Göte	48
5	Svisse	46
6	Hasse	43
7	Svante	37
8	Matte	28
9	Torbjörn	24

10	Hans	21
11	Göran L	19
12	Per-Ulf	16
12	Sven P	16
14	Lars-Göran	14
15	Gunnar A	9
16	Bertil	0
16	Anders	0
16	Janne	0

VISBORGS OK

Box 1245
621 23 VISBY

B FÖRENINGSG-
BREV

36

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv avflyttning återsändes försändelsen med uppgift om ny adress.

SISTA SIDAN

*** UTHYRNING ***

Uthyrning av stuga i Härjedalen. Längdåkning i elljusspår, utför i Björnrike eller Vemdalskalet. 3 rum och kök, 8 bäddar. Intresserad? Ring **Annika Thulin**, 277647 eller **Ingela Uddin**, 248542.

*** ELVERK EFTERLYSES ***

Orienterare!

IP-skogen har ringt mig och efterlyser 1 elverk med tillhörande bensindunk. Var f-n är dessa??? Hittar vi dem inte, så åker vi på ersättning till kommunen och då rör det sig om åtskilliga pengar. Hälsar L-G

*** OTROLIGT ROLIGT! ***

Något annat kan inte en helnöjd redaktör utbrista i denna **SISTA SIDANS** förverkligande. Ja, det skulle möjligen vara ett **STORT TACK!** Så Många och så mycket bidrag har det aldrig någonsin förr kommit in. De räckte till att fylla 36 sidor och då fick vi ändå avstå från en hel del godingar, som vi i stället försöker lägga ut på vår VOK:s hemsida. Därmed önskar hela redaktörsfamiljen **Fransson** alla VOK-are:

GOD JUL OCH GOTT NYTT ÅR!

NUMRETS AFORISM

"I det långa loppet räcker det inte med en god start". (Jan Carle)

INNEHÅLL

- Sid 2: **Göranden** och **Låtanden**
- Sid 3: Stavgång. VOK-Lotteriet
- Sid 4: **Andreas** tog tre etappsegrar
- Sid 5: **Hild** jubilerade i femdagars
- Sid 6: Min orienteringssommar
- Sid 8: 3-dagars 2002
- Sid 9: Kan en gotländsk skåning stava
- Sid 12: Sifferexercis med **Kaj**
- Sid 13: Vilka tjejer vi har! Minnen
- Sid 14: Tjejernas 10-mila
- Sid 15: Med Aina på 10-Mila
- Sid 16: VOK-are i Oskarshamn
- Sid 17: Ungdomens 10-Mila
- Sid 18: Ingela på idékonferens
- Sid 19: Inlägget. Julklappstips
- Sid 20: Lyckat gåsablott
- Sid 21: Ett år med VOK
- Sid 26: www.01. WOK-Grytan
- Sid 27: Mor och dotter Ingrid o. Marie
- Sid 29: Han är Bergfast övertygad
- Sid 30: Leader +
- Sid 31: Skidkommittén
- Sid 32: Island Games på Isle of Man
- Sid 34: Anläggningskommittén
- Sid 35: WOK-Cup-året 2001
- Sid 36: Sista sidan...

*** VOK:S HEMSIDA ***

Du vet väl att hela **SVETTBLADET** och mycket annat står att läsa på VOK:s hemsida? Gå in på go.to/visborgsok, så får du se!

nya